

nyt

fra Muskelsvindfonden

NR. 3 · 1982 · 10. ÅRGANG

Tillæg om hjælpemidler

Nyt fra Muskelsvindfonden

ISSN 0105-5224

Redaktionen:

Evald Krog (ansvarshavende)
Marius Byriel
Erik Fogtmann
Søs Kjeldsen
Kim Klastrop (foto)

Redigering og lay-out:

Marius Byriel
Søs Kjeldsen
Oplag: 4.500
Medlemskontingent: 75 kr.

Tryk:

Narayana Press, Gylling, Odder

Adresse:

Muskelsvindfonden
Fond til bekæmpelse af neuromuskulære lidelser
Vestervang 41
8000 Århus C
Giro 901 11 10
Tilsluttet EAMDA (European Alliance of
Muscular Dystrophy Associations)

Sekretariat:

(06) 13 97 77

Vejlednings- og behandlingscentret:

(06) 19 18 44

Klinik for fysioterapi:

(06) 19 10 23

Personalets arbejdsområder:

Sekretariat:

Henrik Bojsen	Sekretær
Marius Byriel	Sekretariatschef
Jens Sohn Christensen	Sekretær
Søs Kjeldsen	Journalist (D. Jfb.)
Evald Krog	Landsformand
Peter Tast	Sekretær
Lis Thomsen	Bogholder

VB-Center:

Karin Andersen	Fysioterapeut
O. Hein-Sørensen	Lægelig sekretær
Gerda Bang Larsen	Sekretær
Kirsten Laursen	Fysioterapeut
Jette Møller	Ergoterapeut
Anne-Lise Olesen	Sekretær
Birgit Steffensen	Fysioterapeut
Lene Sørensen	Ergoterapeut

Klinik for fysioterapi:

Leila a' Lofti	Sekretær
Kirsten Meldgård	Fysioterapeut
Anne Marie Kjær Nielsen	Fysioterapeut
Randi Gade Sørensen	Fysioterapeut
Birgit Werge	Fysioterapeut
Else Toft-Hansen	Fysioterapeut

Kontornyt

De civile værnepligtige har endnu engang holdt vagtskifte. Frank Bo Kristensen er rejst og er blevet læge i Silkeborg. Hans skrivebord på Muskelsvindfondens sekretariat er overtaget af Henrik Bojsen, der nu skal være her i 11 måneder. Henrik er matematisk student og har arbejdet et halvt år som landbrugsmedhjælper.

På VB-centret er Henrik Elbrønd rejst og arbejder som læge på Kjellerup Sygehus. Hans afløser er endnu ikke kommet. Inge Gibskov, som var Merete Stoltzes barselsvikar er rejst igen. Merete kommer dog først tilbage til jobbet 1. februar 1983 og i mellemtiden deler ergoterapeuterne Lene Sørensen og Jette Møller hendes stilling mellem sig.

Klinik for Fysioterapi har fået ny medarbejder til at holde styr på det praktiske, det er Leila a'Lofti fra Færøerne, som skal være her i et halvt år. Derefter vil hun gerne begynde at læse til fysioterapeut. Laila afløser Bente Kirketerp.

Forsidebillede:

Så kom den, Totalbehandlingsbogen. En del af medarbejderstaben på Muskelsvindfonden kastede sig over den, som det ses på billedet. Bogen, der er på engelsk, bygger på et seminar, som Muskelsvindfonden arrangerede for nogle år siden. Den henvender sig både til læger, terapeuter og andre inden for social- og sundhedssektoren, som arbejder med folk med muskelsvind. Men også forældre og pårørende og folk med muskelsvind vil kunne læse bogen med udbytte. Den fås ved henvendelse til Muskelsvindfonden og koster kr. 115,- incl. moms og forsendelse.

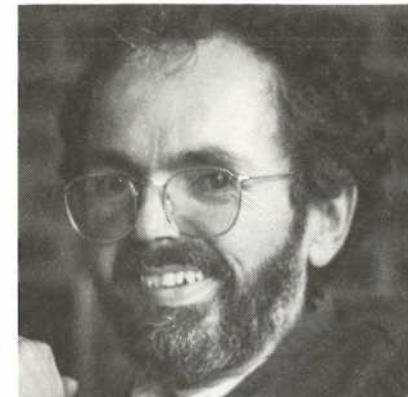
Indhold

	Side
Anmeldelse af totalbehandlingsbogen	4
VB's ny bestyrelse	4
Koncertsucces	5
Tema: Erhverv og handicap	6
Europa rundt med tog og kørestol	8
Handicamp '82	10
Udmåling af hjælp til aflønning	14
Handicap og seksualitet	16
Hjælperkursus i Århus	17
Forbrugernyt	18
Bøger	20
EAMDA nyt	21
Lokalgruppe nyt	22
Tillæg om hjælpemiddelidékonkurrencen indsat på midtersiderne	

Redaktionen sluttet 20. august 1982.
Eftertryk tilladt med kildeangivelse.

Vore Annoncører

	Side
H. Meyland-Smith ApS	9
Simonsen & Weels Eftf. A/S	12
A/S N. C. Nielsen	13
U. B. Let Aps	15
Ergotec	21
Sparekassen sds	23
APB-tecnic	24

Siden Sidst

Af landsformand Evald Krog

Så kom Muskelsvindfondens bog om totalbehandling. Forsidebilledet antyder bogens format og smukke lay out. Igen er det Per Arnoldi, der har hjulpet os – denne gang med bogens forside.

Egmont H. Petersens Fond står for den finansielle del af sagen, og bogen, som er på engelsk, er en gengivelse af de foredrag og diskussioner, der blev holdt på Muskelsvindfondens internationale totalbehandlingsseminar, oktober 1979.

Det seminar, der på mange og afgørende punkter blev et vendepunkt i henseende til totalindsatsen for mennesker med muskelsvind.

Tilsvarende er bogen en opslagsbog, hvor man for første gang har en sammenfatning af de væsentligste problemområder i forbindelse med det at have muskelsvind. Bogen er en klar manifestation af den ikke ubetydelige udvikling, der er i fuld gang på muskelsvindområdet.

– Evald Krog har været i centrum af gaveregneren. På billedet til venstre overrækker salgsinspektør Chr. Ehrenreich og depotindehaver Hans Hansen på Tuborgfondets vegne en check på kr. 14.000,- til en ny diasserie. På det højre billede giver informationschef Richard Nickelsen, Sparekassen SDS, en check på 10.000 kr. og får til gengæld to billetter af Anne Linnet til koncerten med hendes band, som Muskelsvindfonden med stor succes arrangerede.

Vi venter stor efterspørgsel på bogen, der vil blive anmeldt i alle relevante danske og internationale tidsskrifter. I sidste udgave af Nyt fra Muskelsvindfonden var årsskriftet for 1981 indlagt i bladet. Vi har fået mange tilkendegivelser om indholdet i årsskriftet, og jeg føler det nærliggende at fremdrage en af de positive reaktioner, nemlig fra Bikuben, der har tilbudt at betale trykning og udgivelse af årsskriftet, der er trykt i flere tusinde eksemplarer.

Sommeren har i øvrigt budt på en lang række varme oplevelser. Tuborgfondet har givet økonomisk støtte til en ny diasserie, mange pengeinstitutioner har sendt pæne beløb, fondens tombolavirk-somhed har også givet gode resultater, og vi kunne godt fortsætte lidt endnu med opremsningen af sommerindtægterne. Vi afslutter denne gode strøm af økonomiske meldinger med at nævne de to meget flotte koncerter, vi holdt i Ridehuset i Århus.

En lørdag, en søndag, fulde huse, dølækker stemning, 52.000 kr. netto. Erfaringen på de store koncerter tegner godt, og efteråret byder bl.a. på Cliff Richard koncert i Vejby Risskov Hallen den 13. oktober. Der er endnu enkelte billetter tilbage – og vi mangler nu kun at skaffe 600.000 kr. inden det bliver nytårsaften.

Sammen med Rotary har vi i sommer afviklet en 14 dages international ungdomslejr på Pindstrup Centret med deltagelse af 60 unge fra ni lande. Som det

fremgår inde i bladet var det et ualmindelig vellykket arrangement, og vi takker fra denne plads Rotary Danmark med direktør Oluf Poulsen i spidsen for det meget inspirerende og frugtbare samarbejde under tilrettelæggelsen og afvikling af ungdomslejren. Rotary Danmark finansierede hele opholdet og har givet udtryk for ønsket om et fortsat samarbejde i fremtiden. Det glæder vi os til.

Vender vi os mod det sønderjyske problem, er det mig en glæde at kunne oplyse, at vi har haft et behageligt møde med amtsborgmesteren og forvaltningschefen for sygehusforvaltningen med henblik på en afklaring af kautionsproblematikken for det sønderjyske område. Amtsborgmesteren var overbevist om, at en direkte forhandling mellem de visitende overlæger og Muskelsvindfondens Vejlednings- og Behandlingscenter/Århus Kommunehospital ville løse problemet. Forhandlingerne finder sted i september måned.

VB-centret har fået ny bestyrelse, der byder på tre nye navne. Vi siger velkommen til lektor Søren Lyager, regnskabschef Bent Jelle Petersen og læge Anton Ohrt Nissen. De nye bestyrelsesmedlemmer afløser overlæge Ole Hein-Sørensen, arkitekt Vagn Høyer og regnskabschef Peter Dahl Jensen. Læge Annette Liebach Jensen har overtaget formandsposten efter Hein-Sørensen, der har ønsket at koncentrere sig om sin indsats som lægelig konsulent for VB-centret. Fra Muskelsvindfonden retter vi en varm tak til Hein-Sørensen og den øvrige bestyrelse for det kæmpe arbejde, der er udført i den første fem-årige periode.

Så kom totalbehandlingsbogen

Vi er jo på Muskelsvindfonden vældig stolte af den nye bog »Total Management in Muscular Dystrophy«, men ville naturligvis også gerne høre en fagmands bud på bogens kvalitet. Derfor bad vi professor Erik Hansen, Neuromedicinsk afdeling, Odense Sygehus, om at skrive en anmeldelse til Nyt fra Muskelsvindfonden.

Det viste sig, at Ugeskrift for Læger havde bedt Erik Hansen om det samme.

I Ugeskrift for Læger blev anmeldelsen offentliggjort den 13. september i nr. 37, vi bringer den her:

Evald Krog: Total Management in Muscular Dystrophy

I oktober 1979 afholdt European Alliance of Muscular Dystrophy Associations et seminar i Danmark. Den foreliggende bog indeholder såvel foredrag som diskussioner i forbindelse med de enkelte foredrag ved seminaret.

Adskillige af foredragene er af høj kvalitet, andre måske lidt mere på det jævne, men stort set kan man anbefale gennemlæsning af bogen til børnelæger, børne-neurologer, fysiurger og ortopædkirurger samt anæstesiologer.

Hvert enkelt speciale vil i bogen kunne finde ting af værdi for deres daglige arbejde.

Udgivet af Muskelsvindfonden
Århus 1982

Anm.:
Erik Hansen

Den nye bog bygger på et internationalt seminar om totalbehandling af folk med muskelsvind. Her ses et udpluk af deltagerne i seminarets paneldiskussion. (Foto Mogens Laier)

Ny bestyrelse for VB-centret

Der er kommet tre nye ind i bestyrelsen for Muskelsvindfondens Vejlednings- og Behandlingscenter. Det er lektor Søren Lyager, regnskabschef Bent Jelle Petersen og læge Anton Ohrt Nissen.

Lektor Søren Lyager arbejder på Fysiologisk institut ved Århus Universitet, hvor han både underviser og forsker. Han har bl.a. lavet en undersøgelse af energiforbruget hos folk med muskelsvind. Bent Jelle Petersen er regnskabschef i Silvan-kæden. Han har med stor interesse fulgt fonden fra dens spæde start og været med i en arbejdsgruppe omkring Muskelsvindfondens kørestolsprojekt. Læge Anton Ohrt Nissen var civil værnepligtig på VB-centret i 1979-80. Her var han blandt andet med til planlægningen af totalbehandlingsseminaret, og han var den ene af de to redaktører på bogen om dette seminar. Anton Ohrt Nissen arbejder i dag på Terndrup Sygehus. De nye bestyrelsesmedlemmer afløser med.dr. Ole Hein-Sørensen, Århus Kommunehospital, arkitekt Vagn Hoyer, Århus og regnskabschef Peter Dahl Jensen, Åbybro.

Ole Hein-Sørensen var tidligere formand for bestyrelsen, men har ønsket at træde

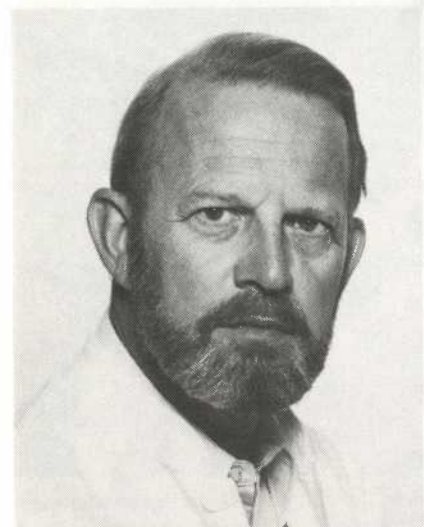

Læge Anton Ohrt Nissen er nyt medlem af Vejlednings- og Behandlingscentrets bestyrelse.

tilbage. Han har dog stadig god kontakt til VB-centret i kraft af sit hverv som lægelig konsulent.

Bestyrelsesposten er overtaget af Anette Liebach Jensen. Hun har været med i bestyrelsen siden dens start i 1979. Hun har også været meget aktiv i EAMDA-sammenhæng og deltaget i adskillige møder, ligesom hun har arbejdet med projekter som er kommet i værk efter en EAMDA-beslutning, det drejer sig konkret om et korset-projekt.

Annette Liebach Jensen er læge på fysiurgisk afdeling på Århus Kommunehospital. Her er hun snart færdiguddannet som specialist i fysiurgi.

Professor Erik Hansen, Odense Sygehus, anmelder totalbehandlingsbogen.

Enhver koncertarrangørs drøm: fuldt hus. Der var begge koncertaftener mellem 1000 og 1200 mennesker i Ridehuset.

Poul Jensen fra lokalgruppen var blandt de mange frivillige hjælpere.

Koncertsucces

To hede sommeraftener i træk lykkedes det Muskelsvindfonden at have fuldt hus i Ridehuset i Århus. Det var også top-navne, der trak:

Første aften var der afskedskoncert med Kræn Bysted's, hvis medlemmer nu vil gå hver sine musikalske veje. Forinden spillede Anne Grete og Band.

Næste aften var trækkplasteret Anne Linnet Band, som på det nærmeste fik salen til at koge.

Og overskudet? 52.000 kr.

Anne Grete og Band optrådte lørdag aften.

Århus og nærmeste omegn var i ugerne før de to koncerter nærmest tapetseret med disse to plakater. Plakaten til højre er tegnet af John Parkins.

Sanne Salomonsen fra Anne Linnet Band optrådte i irgrønne leopardbukser og var i sig selv et show.

19-årig med muskelsvind tog efg-basisår, men sagde nej tak til praktikplads

TEMA: ERHVERV OG HANDICAP

Alle elever, der har gået 9 år i folkeskolen har adgang til efg-basisåret, som det også fremgår af Niels J. Mikkelsens artikel på side 7. Der er ingen yderligere betingelser, og der finder ingen sortering af eleverne sted.

Dermed er vejen altså også banet for handicappede elever. De bliver hverken adskilt fra de øvrige elever eller inddelt i særlige grupper, men undervisningen skal tilrettelægges med skyldig hensyntagen til handicapet, hvadenten det er af fysisk eller psykisk art.

En af dem, der har gennemgået efg-basisåret er den 19-årige Niels Sørensen, Virum ved København. Han har muskelsvind og sidder i kørestol.

Med undtagelse af et enkelt skoleår på Geelsgård Kostskole har han gået i almindelig folkeskole, og taget både 10. og 11. klasse. Det sidste er et særligt tilbud til de elever, der ikke lige er klar over, hvad de vil.

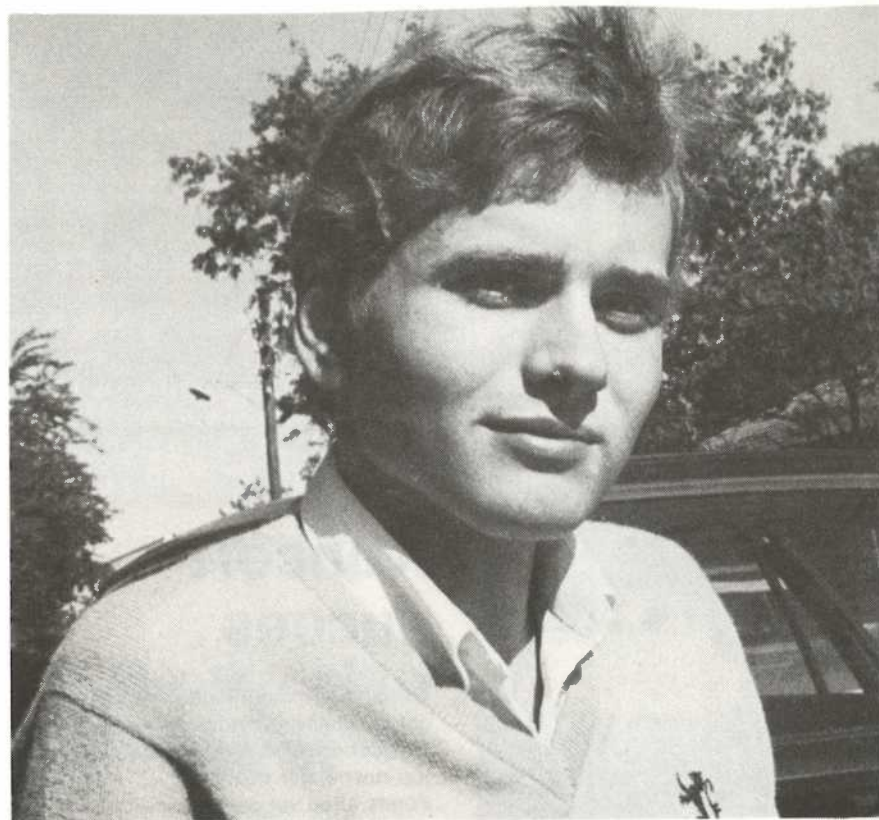
Basisåret blev taget i 1981 på fagskolen i Ishøj. Skolen var helt ny og var bl.a. indrettet med elevator – de fysiske rammer var i orden set fra et kørestolsbruger-synspunkt.

Niels Sørensen valgte jern- og metalområdet, da han var særlig interesseret i elektronik. Valget stod mellem elektronik og handels- og kontorfaciliteter, som er de mindst kraftbetonede fag, hvor man godt kan sidde ned under arbejdet.

Direktoratet for erhvervsuddannelser under undervisningsministeriet har sammen med skolen udarbejdet en rapport på baggrund af Niels Sørensens basisår som et pædagogisk-teknisk projekt, som det kaldes. Under hele undervisningsåret fulgte et medlem fra skolens sikkerhedsudvalg Niels Sørensen i alle timer og hjalp ham til rette, når der var noget, han ikke kunne. Niels Sørensen fulgte stort set undervisningen på lige fod med de andre elever, dog blev han fritaget for at skulle betjene nogle af de store farlige maskiner, fordi man der skal kunne stå op og være i stand til at flytte sig hurtigt.

Nej til praktikplads

Det store spørgsmål for alle efg-elever er, om de kan få en praktikplads efter basis-

Niels Sørensen, Virum, fulgte undervisningen på efg på lige fod med de andre elever.

året. Det lykkedes Niels Sørensen gennem Søllerød Kommune at få kontakt til firmaet Brüel og Kjær, der laver elektroniske måleapparater, og få aftalt en tre ugers prøvetid.

Imidlertid mistede han allerede ved besøget hos firmaet den første dag lysten til at starte der. Faget havde ikke længere hans interesse.

Senere har Niels Sørensen sammen med en anden startet et fotosatsbureau og er dermed blevet selvstændig. Han har ikke siden forsøgt at skaffe sig en anden praktikplads, og han er ikke interesseret i at fortsætte sin uddannelse.

Alle venner og pårørende mente, det var dumt, at han sprang fra i stedet for at få en uddannelse, men han mener selv, det ville være dummere at starte på noget, der ikke havde hans interesse længere. Alligevel vil Niels Sørensen gerne anbefale basisåret til andre unge handicappede: – Hvis de fysiske rammer er i orden, kan det være et meget givtigt år, selv om undervisningen ikke er på et særligt højt fagligt niveau, siger han.

Delt uddannelsen

Hos firmaet Brüel og Kjær fortæller perso-

nalechef Arne Mikkelsen, at der er flere handicappede blandt de 1700 ansatte i Nærum.

Firmaet har omkring 80 lærlinge, men har endnu ikke selv uddannet handicappede lærlinge. Derimod har flere af de handicappede ansatte fået deres uddannelse hos Samfundet og Hjemmet for Vanføre.

– Hvad angår Niels Sørensens ansættelse, som desværre ikke blev til noget, så var vi begyndt at overveje, om vi for at give ham en tilfredsstillende uddannelse dels kunne lade ham være hos os en del af tiden og dels hos Samfundet og Hjemmet for Vanføre, fortæller Arne Mikkelsen.

Han nævner desuden, at der nok skal bruges nogle armkræfter, når de forskellige apparater skal flyttes osv., men at man nok havde fundet en udvej, hvis Niels Sørensen var kommet der i praktik. Firmaet har sin egen bedriftsundhedstjeneste og kunne i givet fald selv have lavet specielle indretninger på arbejdspladsen og have fjernet eventuelle fysiske forhindringer.

Erhvervsskoler er også for handicappede

På spørgsmålet, om fysisk handicappede har adgang til og mulighed for at gennemføre en uddannelse ved erhvervsskolerne, dvs. tekniske skoler og handels-skoler, må der svares ja.

I den lovgivning, der i de seneste år er lavet omkring efg-uddannelserne, skelnes der ikke mellem eleverne. Begrebet handicappede elever eksisterer ikke i formuleringen.

Alle elever, der har gået 9 år i skole, har adgang til basisuddannelserne i efg. Der findes ikke andre betingelser og der findes ingen sorteringsfiltre. Undervisningen skal, som det hedder, tilrettelægges med udgangspunkt i elevernes forudsætninger.

Når der endelig skal tales om handicap i undervisningssituationen, kan der være tale om alle mulige former for handicap. For nogle elever kan der f.eks. være tale om astma, andre det at være venstre-håandede eller for nogle erhvervsuddannelser, blot det at være pige.

Endelig må det nævnes, at selv om man er handicappet i et system, behøver man ikke at være det i et andet.

Det vil sige, der er altså tale om uddannelsesstilbud til samtlige unge, også til unge med forudsætninger, der er meget forskellige fra dem, man finder i den sædvanlige elevgruppe.

I forbindelse med uddannelsesstilbuddet er der også tale om vejledning og rådgivning, herunder tilbud om afprøvning af funktionsmuligheder i forhold til elevers konkrete handicap.

Endelig er der også tale om et undervisningstilbud til dem, som ikke kan gøre brug af en egentlig kompetencegivende undervisning, men som har behov for en undervisning i deres ungdom og hvor der lægges vægt på at kunne klare sig selv i så mange livssituationer som muligt. I det hele taget viser loven et ønske om at understøtte så mange unge som muligt i deres uddannelsesbestræbelser.

Fremkomsten af disse oplysninger skyldes et indtryk af, at mange handicappede unge på forhånd afskriver de nævnte uddannelsesmuligheder. Det skyldes måske også uvidenhed om den ændrede intention for uddannelse af unge.

Det lovmæssige grundlag for de nævnte uddannelser er beskrevet i: Loven om efg, lov nr. 289 af 8. juni 1977. Retsbekendtgørelse nr. 380 af 21. juni 1978. Bekendtgørelse 1-333 af 17. oktober 1978.

Niels J. Mikkelsen, studievejleder,
Teknisk Skole Randers

Alle har efter 9. skoleår adgang til efg-basisuddannelsen – men det kræver, at de fysiske adgangsforhold er i orden.

Ansæt handicappede med støtte

Arbejdsløshedskøen er lang, og bagest i den står de folk, der er ramt af sygdom, er handicappede eller har sociale problemer. Men Bistandsloven åbner mulighed for – igennem paragraf 42, der handler om revalidering, – at yde tilskud til virksomheder, der ansætter en person, som har svært ved at få arbejde på normale betingelser.

Der er forskellige former for ansættelse. F.eks. kan der være tale om arbejdsprøvnings og ulønnet praktik, som har til formål at prøve en persons arbejdsevne, eller finde ud af, hvilke ønsker og evner den pågældende har med hensyn til erhverv eller uddannelse.

En anden mulig ansættelsesform er arbejdsstræning, som kan anvendes, hvis en person ikke umiddelbart kan ansættes på normale betingelser. På denne måde kan den pågældende optrænes med henblik på senere ansættelse, og det kan være egentlig revalidering, hvor personen gennem en faglig uddannelse sættes i stand til at skifte fra et erhverv til et andet. Virksomheden skal i dette tilfælde kun betale en del af lønnen, mens socialforvaltningen betaler restbeløbet op til fagets minimalløn. Virksomhedens andel af lønnen stiger i optræningsperioden, der normalt højst vil være i to år.

En tredje mulighed er, at virksomheden

får tilskud til anskaffelse af specialværktøj eller til særlig indrettelse af arbejdspladsen, i tilfælde af, at den ansatte ikke kan klare sit hidtidige arbejde på grund af sygdom eller handicap. Målet med denne ordning er, at den ansatte får mulighed for at beholde sit job, selv om han/hun er gjort mindre arbejdsdygtig. Tilskudsmulighederne har altså ikke blot til hensigt at sætte flere folk i arbejde, men også at sikre at allerede ansatte kan beholde deres jobs.

Yderligere oplysninger om disse ordninger gives hos den stedlige arbejdsformidling eller hos socialforvaltningen.

Århus gør en særlig indsats

Århus Kommune har gjort en særlig indsats for at gøre disse tilskudsmuligheder kendte hos arbejdsgiverne. Der er frem til årsskiftet oprettet et kontor af socialforvaltningen og arbejdsformidlingen i fællesskab. Kontoret er oprettet som et forsøg og har fået navnet Paragraf 30-kontoret. I den anledning har Århus Kommunes Social- og Sundhedsforvaltning også udgivet en pjece. Den skal især bruges i arbejdskonstulenternes opsøgende arbejde rundt til virksomhederne, men interesserede kan også rekvirere den på tlf. 06-12 93 33.

Europa rundt med tog og kørestol

Emmy Sørensen og Peter Kjærby har kendt hinanden i 5 år, og den månedlange Europatur var en af deres første udlandsrejser sammen.

Emmy Sørensen, arkitektstuderende, og Peter Kjærby, jurastuderende, tog denne sommer rundt i Europa med tog. De købte et såkaldt Inter-rail kort, som giver unge under 26 år ret til at rejse rundt i Europa i en måned. Tusindvis af unge benytter sig af denne billige måde til at se noget af verden, men ikke så mange tager af sted, når de har muskel svind og sidder i kørestol, som det er tilfældet med Peter.

En græsk studiekammerat spurgte Emmy, om hun ikke ville besøge ham i Grækenland i løbet af sommeren. Hun fore-

lagde ideen for Peter, og de blev enige om at tage af sted, og at købe et Inter-rail kort, så de kunne se noget undervejs. De blev også enige om, at hvis det blev for broget, og der var for mange praktiske problemer, så ville de tage en flyver hjem eller slå sig ned på ét sted under hele ferien. Det blev til 26 dages rejse gennem Europa. Med et hav af oplevelser, nye kontakter, nye vandrehjem, hoteller, eftermiddagssøvn i parker, praktiske problemer med Peters kørestol, småskænderier og nu vel hjemkommet: en stor lyst til at tage af sted igen på de samme improviserede vilkår.

Ingen hjælp i Vejle

Det er ikke nogen dårlig vittighed, men altså efter at have rejst igennem en række af Europas større byer og skiftet tog dusinvis af gange, viste det sig, at der, hvor det var sværest at få hjælp til at komme ind i toget, var i Vejle på hjemturen. Forklaringen var dog, at i Vejle stod de på perronen og snakkede med nogle andre, så ingen tænkte på, at de behøvede hjælp.

Alle andre steder gik det fint. Enten hjalp passagerer eller togkonduktører. Som regel sad Peter i sin kørestol, når han blev båret ind og ud af toget. Han havde ikke sin elektriske kørestol med, men derimod den manuelle, som er en junior-model, og som lige akkurat er så smal, at den kan komme igennem de trange tog-gange.

Bagagen havde de fordelt imellem sig. Emmy havde en lille rygsæk på ryggen, og der var også spændt en rygsæk bag på Peters stol. Desuden havde de syet en taske til at binde fast under stolen, men den var i praksis en fiasko, fordi den var for besværlig at binde af og på. I stedet sad Peter med den på skødet, hvor han også havde fototaske og en lille pose med proviant.

Peter op på skulderen

Der var flere gange undervejs, hvor det var lige ved at brænde på. Blandt andet i Pisa, hvor der var halvanden time mellem to togskeft, så de tænkte, at de lige kunne nå at se det skæve tårn. De kom tilbage tre minutter efter togets afgangstidspunkt, og priste de upræcise italienske jernbaner, da det viste sig, at toget var et kvarter forsinket.

I Genova nåede nerverne også at blive en anelse flossede. De skulle nemlig skifte i Genova, men faldt i søvn i toget, og vågnede først, da toget holdt på Genova station. En togkonduktør tog resolut Peter op over skulderen og bar ham ud, mens Emmy kom trippende bagefter med alle pakkenelliker og Peters kørestol. Da stod de bagefter på perronen og forsøgte at få samling på sig selv og bagagen.

Modløse i Rom

Alt gik godt, ingen tog kørte fra dem, og de nåede altid deres bestemmelsessted, men gennemgående var det en hård tur: Da de kom til Rom, var de helt mast: - Vi følte, at nu skulle vi rigtig se en masse i Rom, men det var så varmt, og vi var kørt helt ned. Vi sad og kiggede på Colosseums utrolig mange trapper og orkede ikke at gå helt derhen.

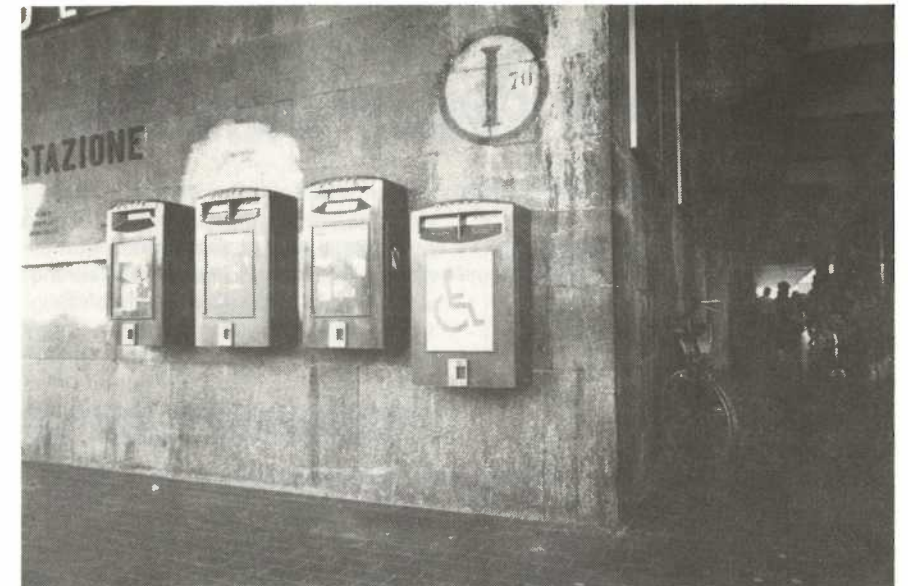
Så kiggede vi på kortet, og tænkte hvor skal vi tage hen? fortæller Emmy, og Peter fortsætter: - Det er jo en fantastisk frihed at kunne sætte fingeren hvorsomhelst på kortet og sige: Der tager vi hen. Valget faldt på Arezzo i Norditalien. Den by vidste vi nemlig ikke noget om. Her lå vandrehjemmet på anden sal, og de faldt i snak med en hollænder, som de gjorde følgeskab et par dage. De tog blandt andet med ham til Assisi og sov i hans telt på campingpladsen: Tre dages campingliv med en hollænder og en husvild kattekillling. Det var helt improviseret og hører i dag til de bedste minder fra turen.

Peter ville også lige til Spanien

Hele turen var så spontan, og de siger begge, at de gerne tager af sted igen på de samme vilkår: - Men så vil vi ikke have så travlt. Vi gjorde samme fejl, som mange andre Inter-rail'ere, at vi hele tiden ville rejse rundt for rigtig at udnytte kortet. F.eks. ville Peter tre dage før vi skulle hjem også lige til Spanien, men det kom vi nu ikke, fortæller Emmy.

- Hvordan var forholdet så mellem jer på en så anstrengende tur?

- Det er klart, at når vi var trætte, så kunne vi godt småskændes, og vi havde ikke

Postvæsenet i Firenze tager særligt hensyn til kørestolsbrugende brevskrivere, viser Emmy Sørensens billede.

de ressourcer til hinanden, som vi plejede. Fordi vi ikke var i vore vante omgivelser og ikke havde de samme faciliteter, så var der også meget mere, der hang på mig, forklarer Emmy.

- Peter skulle hjælpes meget mere, end han skal, når vi er hjemme. Når man så

f.eks. har okset rundt i byen hele dagen og kommer træt hjem til hotellet, så er det jo strengt, når fyren siger, at han gerne vil i bad ...

Næste gang vi tager af sted, så tager vi den mere med ro og bliver nogle flere dage hvert sted.

H. MEYLAND-SMITH Aps.

Industrivej 27
9830 Tårs

HJÆLPEMIDLER TIL BØRN OG VOKSNE

TRICYKLER
GANGVOGNE
MINIKØRESTOL

PERSON-BIL-LIFT
POTTESTOL
PANDEPIND

Beskyttelseshjelmen Toppen 77
Canon Communicator
HB omklædningsleje
Linido pusle- bruseleje
(08) 96 1985

Handicamp '82 eller »Kors, hvor det swingede«

60 unge, hvoraf halvdelen var fysisk handicappede, fra 9 nationer var i 14 dage i Pindstrup Centret på en såkaldt Handicamp. Rotary Danmark var indbyder og også de glade givere, mens Muskelsvindfonden stod for det praktiske omkring tilrettelæggelse og afvikling af lejren. Idrætsslærer Flemming Westh, der også er medlem af Muskelsvindfondens repræsentantskab, var udnævnt som lejrleder. Han fortæller her om 14 hårde dage, om et meget forpligtende samvær, der virkelig flyttede nogle grænsepæle hos deltagerne.

Alle deltog i de fysiske aktiviteter.

Efter en lejr som Handicamp '82 føler man altid trang til at takke en masse mennesker, som ved deres medvirken har været skyld i, at lejren blev så god, som den blev. Denne tak er formuleret og givet til rette vedkommende, så derfor vil jeg her forsøge at give et indtryk af, hvad jeg mener, der har været det væsentligste i de 14 dage, lejren varede. Der var lagt op til, at hver især skulle yde sit bidrag til samværet. Sagt med andre ord: Samværet skulle være forpligtende. Det skulle ikke kun være et samvær, hvor alle var modtagere hele tiden. Filosofien bag det hele var, at alle – uden undtagelse – måtte have »noget«, som andre kunne have udbytte af.

Filosofien holdt stik, men det viste sig de første dage, at ikke alle var indstillet på, at det skulle være sådan. Mange var indstillet på, at »det skulle være en uforpligtende ferie, hvor man stort set kunne være sig selv nok«. Det kan måske undre, at det var sådan, men det resulterede i en meget frugtbar diskussion, som bevirkede, at alle – med få undtagelser – levede op til vore intentioner: Samværet blev forpligtende. Det blev en ferie med indhold for langt de fleste.

Tog på kræfterne

Hvad betød det så?

Det betød, at vi allesammen måtte igennem en række oplevelser, som varmede, som gjorde ondt, som åbnede os, som lukkede os, som gav tillid og selvtilid, som rystede os, som kort og godt gjorde os til lidt andre mennesker, end vi var før lejren.

Det var nok det mest positive ved lejren. Det siger sig selv, at en sådan omgang tager på kræfterne – fysisk som psykisk – men der er heller ingen tvivl om, at man efter lejren føler sig rigere som menneske, føler at man har mere at leve på og for, end man havde før.

Når det er sådan, får lejren en ekstra dimension. En dimension som ikke kan aflæses af målformuleringer, indholdsbeskrivelser, program osv. Den kan kun forstås, hvis man har deltaget.

Følelser og humor

Skal jeg til slut prøve at give en slags karakteristik af lejren i få ord, vil jeg bruge Evalds overskrift til nogle af hans debatindlæg rundt omkring i landet. Han kalder det »Følelser, humor, handicap«. Jeg vil ændre det til »Følelser, humor, menneske«.

Følelser har vi alle. Der blev givet og modtaget i Pindstrup. Humor er ind imellem et udmærket overlevelsesmiddel. Det hjalp os ofte i Pindstrup.

Menneske er vi alle. Det så vi i Pindstrup. Det kan være besværligt, men absolut ikke for besværligt. Det så vi også i Pindstrup.

Hvilken oplevelse, og kors, hvor det swingede.

Tak – Karen, Hanna, Emmy, Peter ... Andrew, Lars Ove, Hanse, ... Danny, Lene, Svend, Jane ... Jan ...

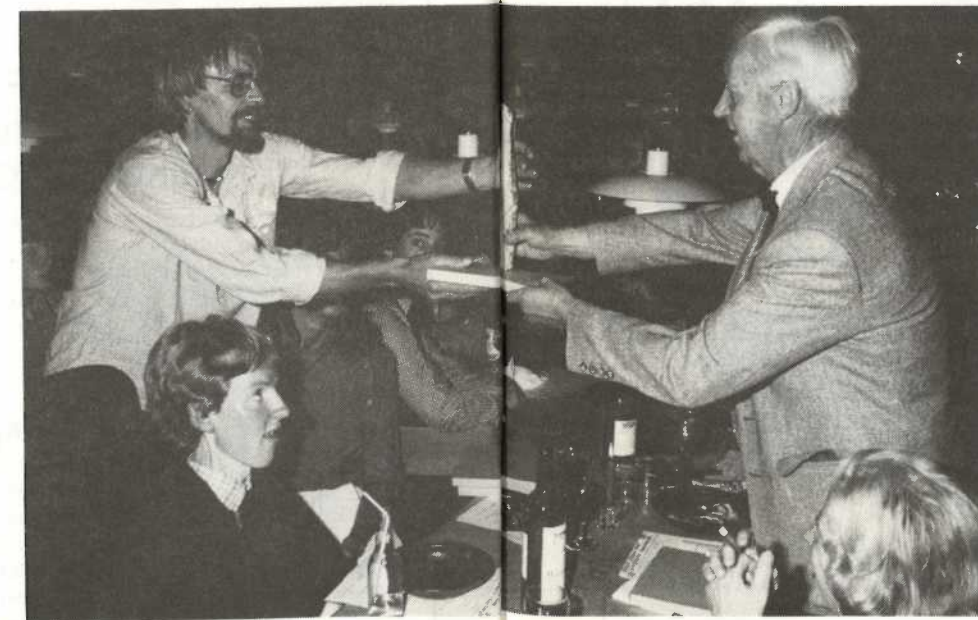
Flemming Westh

Handicampen var ikke en uforpligtende ferie, men et aktivt samvær.

Andrew Reid, England, ses her med sit selvportræt. Af teksten fremgår det, at han er 22 år og stud.polit., han er atomkraftmodstander og ønsker sig et indholdsrigt liv.

Direktør Oluf Poulsen, Rotary, takkede lejrlederen Flemming Westh for indsatsen. Forrest ses en af lejrdelegerne, Jan Lund Jensen.

Sidste udkald til Myastheni-seminaret

Der er stadig ledige pladser på myasthenia gravis seminaret den 30. og 31. oktober 1982 i København.

Nye myasthenikere, der har lyst til at deltage kan endnu nå at melde sig til. Allerede tilmeldte, som ikke har modtaget endeligt program, bedes kontakte Birte Brejner, tlf. 07-73 16 79.

Kollektivboliger – også for handicappede

Hvilke krav må man stille til bygning af nye kollektiver, for at også handicappede kan bruge dem som boliger? Dette spørgsmål stiller en projektgruppe på Kunsthøgskolens Arkitektskole i København.

Gruppen indleder med at undersøge, hvordan udviklingen i danske kollektiver har været i de sidste 10-15 år, og hvilke erfaringer, man har gjort sig, som kan være nyttige, når man skal til at bygge nyt.

Resultatet af denne undersøgelse skal være en slags opskrift, et program for kollektivboliger, der også er handicap-egnede. Gruppen håber, at der vil blive opført et par forsøgsboliger, som kan være et indlæg i debatten om boliger for alle.

Hvorfor det lige er kollektiver, gruppen

har kastet sig over, forklarer de således:

– Vi mener, kollektiver kan fremme et følelsesmæssigt engagement beboerne imellem, som medfører gensidigt ansvar for den enkelte beboers trivsel, samt at kollektivets menneskelige ressourcer gør det til et godt udgangspunkt for den enkelte. Handicappede vil også kunne drage fordel af at bo i kollektiv, både når de har brug for fysisk og psykisk støtte, siger gruppen bag projektet.

Boligselskabernes Landsforening har bestilt projektet, der har fået yderligere økonomisk støtte fra Egmont H. Petersens Fond, kreditforeningen Danmarks Fond og Sparekassen SDS København/Sjælland.

Projektgruppen er interesseret i kommentarer til arbejdet og kan træffes på tlf. 01-12 68 60, lok. 315.

Fysioterapi-konflikt

Patienterne har siden 1. juli 1982 selv skullet betale det fulde beløb for behandlinger hos en fysioterapeut, men de kan umiddelbart efter få sygesikringens del af beløbet refunderet hos socialforvaltningen.

Årsagen til denne besværlige ordning er, at der er konflikt mellem fagforeningen Danske Fysioterapeuter og Sygesikringens Forhandlingsudvalg, der bl.a. består af repræsentanter fra amter og staten.

Konflikten er opstået, fordi Sygesikringens Forhandlingsudvalg ønsker en øget registrering af dagligdagen på landets mange fysioterapeutiklinikker. De ønsker at vide, hvor mange selvstændige og ansatte fysioterapeuter der arbejder på landsplan, hvor de arbejder, og hvor mange timer de arbejder. Disse oplysninger skal bruges til planlægning af, hvor og hvor mange klinikker der skal være. De fleste fysioterapeuter, der arbejder på klinikker, er selvstændige og har hver deres eget regnskab. Nu ønsker sygesikrin-

gen øget indsigt i hver enkelt fysioterapeuts arbejde.

Danske Fysioterapeuter er bange for at give de ønskede oplysninger, da man vil bevare fysioterapi som et selvstændigt erhverv og ikke ønsker noget ansættelsesforhold i sygesikringen.

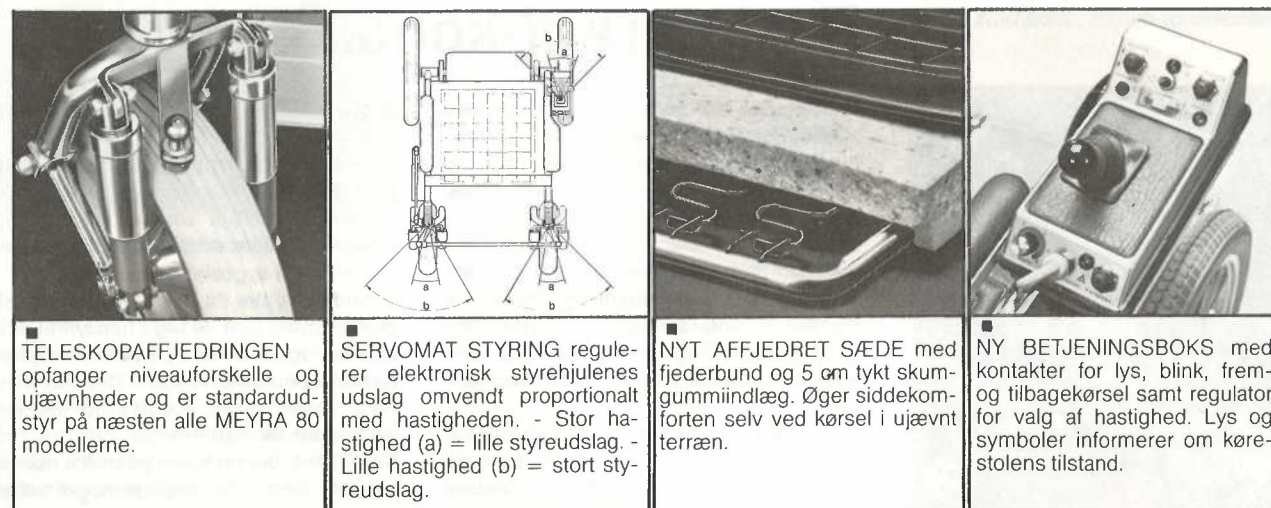
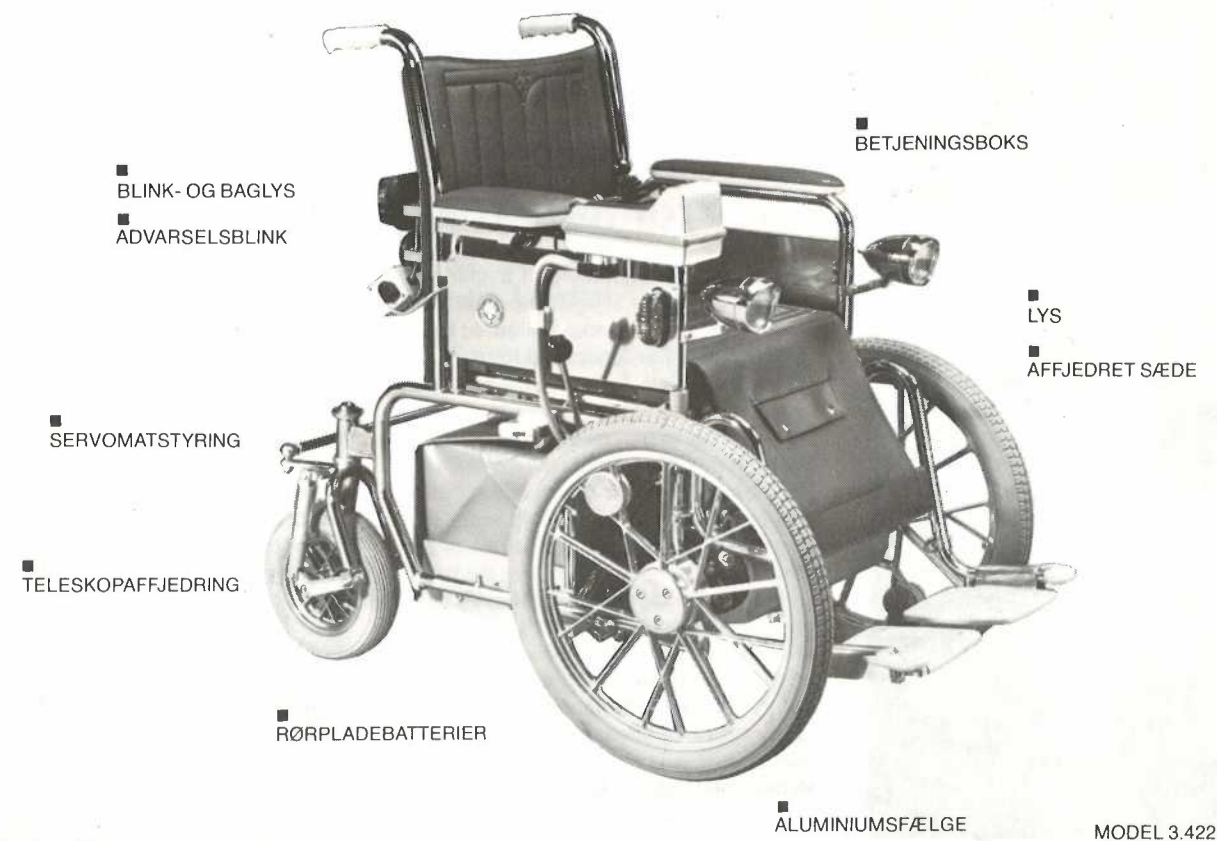
Desuden frygter de, at sygesikringen i sin planlægning kun vil tage hensyn til økonomien og se mindre på patienternes og fysioterapeuternes behov. Det kan medføre færre fysioterapeuter og længere ventelister for patienterne.

Konflikten, der nu kører på tredje måned, betyder ikke i det daglige noget videre for fysioterapeuterne – dog betaler de et ekstra fagforeningskontingent, derimod er det besværligt for patienterne, der først skal lægge penge ud og derpå må på socialforvaltningen for at få en del af beløbet tilbage.

Så alene af den grund må man håbe, at parterne snart genoptager forhandlingerne og når til enighed.

MEYRA

80'ernes elektriske kørestol

TELESKOPAFFJEDRINGEN opfanger niveauforskelle og ujævnheder og er standardudstyr på næsten alle MEYRA 80 modellerne.

SERVOMAT STYRING regulerer elektronisk styrehjulenes udslag omvendt proportionalt med hastigheden. - Stor hastighed (a) = lille styreudslag. - Lille hastighed (b) = stort styreudslag.

NYT AFFJEDRET SÆDE med fjederbund og 5 cm tykt skumgummiindlæg. Øger siddek komforten selv ved kørsel i ujævnt terræn.

NY BETJENINGSBOKS med kontakter for lys, blink, frem- og tilbagekørsel samt regulator for valg af hastighed. Lys og symboler informerer om kørestolens tilstand.

S&W

SIMONSEN & WEELS EFTF. A/S ■ ROSKILDEVEJ 14 ■ 2620 ALBERTSLUND ■ 02-64 81 11

RING OG AFTAL TID
FOR EN DEMONSTRATION ..

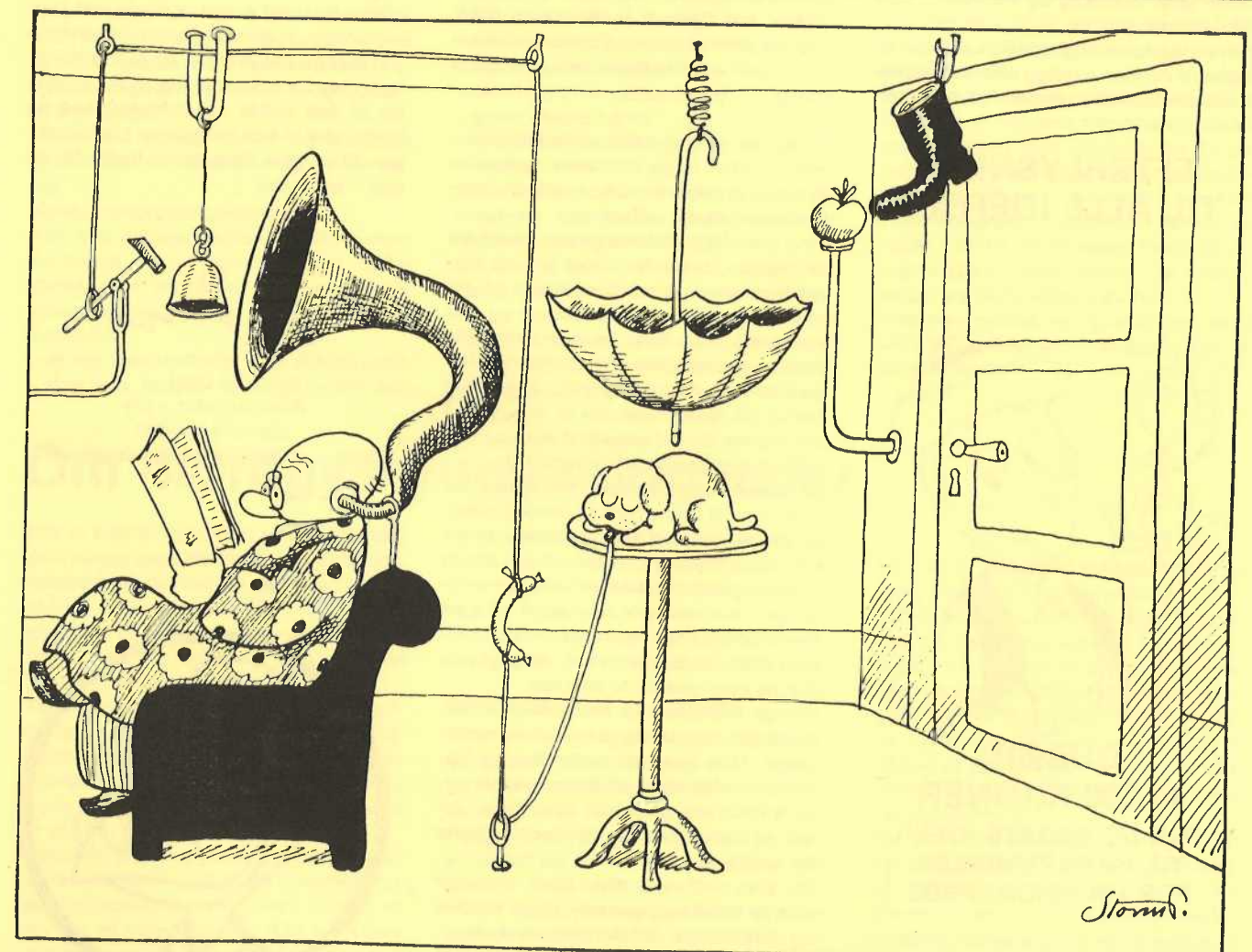
Hjælpemiddelidékonkurrence

Tillæg til

nyt

fra Muskelsvindfonden

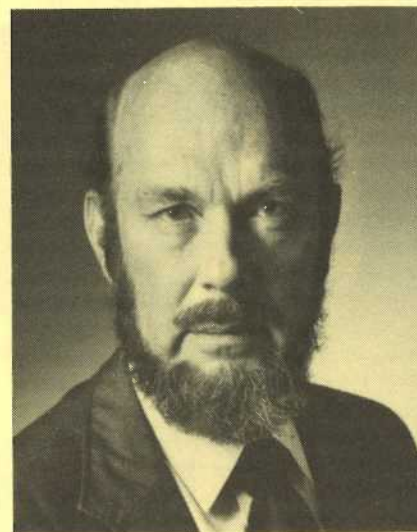
»En betydelig opfindelse, som har fundet stor udbredelse i alle civiliserede lande. Apparatet for ivrige romanlæsere, som på grund af de spændende kapitler ikke kan høre, om døren går. Det vigtigste er hunden, den må være søvnig af naturen, således at den først vågner, når paraplyen prikker den i ryggen. I stedet for æblet til højre kan selvfølgelig anvendes en pære, kartoffel, tomat og lignende. Kun ikke meloner, græskar eller kokosnødder.«
© Copenhagen Press.

Brug for snilde og kløgt til en bedre tilværelse

Egmont H. Petersens Fond eller Egmont Fonden er en almenvelgørende fond med særlig sigte på sociale forhold. Blandt de områder, som Egmont Fonden specielt interesserer sig for og arbejder med, er forbedringen af forholdene for handicappede. På dette område har Fonden gennem årene ydet betydelig økonomisk støtte til mange og meget forskelligartede projekter.

Egmont Fonden har ikke blot udtrykt sin interesse ved at bevilge betydelige beløb til spændende, nye tiltag; også i sine forskellige publikationer har Fonden tilkendegivet, at man meget gerne modtager ansøgninger, som i stort eller småt kan medvirke til, at handicappede medborgere får lettet eller beriget deres tilværelse. Målet er, at de handicappedes tilværelse i dagens og fremtidens Danmark bliver god, righoldig og attraktiv – som ikke-handicappedes.

Det var derfor med glæde og interesse, at Egmont Fonden modtog en henvendelse fra Muskelsvindfonden om at støtte af-

Landsretssagfører Ole Dahl er administrator hos Egmont H. Petersens Fond, der har givet økonomisk støtte til idékonkurrencen om hjælpemidler og til dette tillæg.

holdelsen af en »Hjælpemiddelkonkurrence«. Efter nogle drøftelser mellem de to fonde enedes man om, hvorledes konkurrencen skulle udformes.

Ting udvikler sig på mange planer, og det er vigtigt, at det forholder sig på den måde. Visse ting må bearbejdes på det mest avancerede videnskabelige og teknologiske plan, f.eks. meget indviklede medico-teknologiske hjælpemidler eller væsentlige designopgaver. Man kan tænke på, hvor meget der er arbejdet på alle fronter med at udvikle et høreapparat eller et almindeligt telefonapparat.

En masse ting udvikles imidlertid i det små og i det nære. Små og enkle forbedringer eller nye og enkle »fiduser« (ment i bedste forstand), fødes af en daglig personlig irritation eller et vedvarende lille savn – af de som har skoen på som klemmer eller som mangler de sko, som beskytter fødderne mod dagliglivets skarpe eller gnavende småsten.

Mange kvalificerede mennesker er beskæftiget med førstnævnte udviklingsarbejde. Men Muskelsvindfonden og Egmont Fonden fandt, at der var behov for, at få kaldt alle de »små« ideer frem i lyset, så de kunne blive til glæde og nytte for andre.

De, som undfanger disse ideer, er meget ofte de handicappede selv, deres familier og behandlere. Derfor rettede konkurrencen sig specielt mod dem. Det blev tilstræbt, at deltagelse blev gjort så nem som muligt. Selv den mest amatøragtige og ubehjælpelige tegning og beskri-

velse på et stykke indpakningspapir skulle kunne indsendes. Og det var dommerkomiteens opgave at udfinde meningen og vurdere ideen.

I Egmont Fonden synes vi, at konkurrencen har været en stor succes. Der er kommet mange spændende ideer. Nogle har fået præmie, fordi man har fundet dem særlig gode; en række af dem præsenteres mere detaljeret i det efterfølgende. Endvidere findes der en fuldstændig liste over alle de 96 bidrag, som er indkommet, med en kort angivelse af ideen samt navn og adresse på ophavskvinden eller -manden.

Denne liste er ikke det mindst vigtige resultat af konkurrencen, idet det giver folk som tumler med de samme problemer mulighed for at kontakte hinanden. Forhåbentlig med yderligere inspiration til følge.

I det hele taget er det vigtigste ved konkurrencen, at den har kaldt på de mange – at mange har svaret – og at forhåbentlig endnu flere har forstået, at der er brug for al den snilde og opfindsomhed og kløgt, som vi kan mobilisere i befolkningen til at gøre tilværelsen bedre for os selv – og andre.

Ole Dahl

Ole Dahl
Administrator – Lrs.
Egmont Fonden
Støtte- og Bevillingsadministrationen

© Walt Disney Productions

Idékonkurrencens formål og forløb

Hjælpemidler var et af de områder, Muskelsvindfonden satte fokus på i 1981. Dels ved at arrangere en stor handicapmesse i Ålborg og dels ved at udskrive en idékonkurrence om hjælpemidler.

I begge tilfælde blev brugerens rolle kraftigt understreget. Handicapmessen var åben for alle, og ikke som ved mange andre messer kun for fagfolk, hjælpemiddelkonkurrencen blev også udskrevet med det formål at slå et slag for brugerens rolle, når det gjaldt ideer og udformning af hjælpemidler.

Der findes et hav af nyttige, uundværlige og gennemtænkte hjælpemidler på markedet, men det siger sig selv, at den person, som selv er bruger af et hjælpemiddel, ofte vil kunne se nogle mangler ved det, og måske ovenikøbet vil have forbedret det eller i det mindste har ideer til en forbedring.

Det vil også ofte være tilfældet, at folk har lavet individuelle løsninger på et praktisk problem og har en viden om, hvordan hjælpemidler kan bruges på en anden måde.

Disse små private ønsker og løsninger skulle med en idékonkurrence frem i lyset.

Konkurrencebetingelserne lød:

Alle kan deltage i konkurrencen uanset handicap – ikke handicap, om du er dansk eller har andet statsborgerskab. Bare du kan bidrage med en god idé f.eks. til:

– et nyt hjælpemiddel eller måske at en ting kan bruges til noget andet end

Georg Gearløs var det flittigt brugte blikfang for idékonkurrencen.
© Walt Disney Productions

dens oprindelige formål,
– en bedre udformning og design af et eksisterende hjælpemiddel,
– ændring af et hjælpemiddel, så det fungerer endnu bedre,
– forenkling og billiggørelse af hjælpemidler,
men også ønsker, behov, detaljer og praktiske råd fra en dagligdag, hvor hjælpemidlerne bliver brugt.
Det eneste krav til din idé: Den må ikke være markedsført som hjælpemiddel.

Der var udsat en dusør på 40.000 kroner for de bedste ideer. 70 deltog i konkurrencen med i alt 96 ideer, og der blev ud-

delt præmier til 32 vindere, der fik 1000, 2000 eller 3000 kr. hver. Dommerkomiteen bestod af:

Ingeniør Bent Mohr Jensen, der også er medlem af fondens repræsentantskab, socialrådgiver Inge Gibskov, der en periode har arbejdet på Vejlednings- og Behandlingscentret, forstander Karsten Torst Pedersen, Solbakken i Århus, designer Hanne Rasmussen, Pressalit, og ergoterapeut Jette Møller fra Vejlednings- og Behandlingscentret.

Idékonkurrencen var gjort mulig takket være økonomisk støtte fra Egmont H. Petersens Fond.

EFTERLYSNING TIL ALLE IDÉFOLK

**DUSØR:
40.000 KRONER
FOR DE BEDSTE IDEER
TIL HJÆLPEMIDLER
FOR HANDICAPPEDE**

Forsiden af folderen, som forklarede om konkurrencebetingelserne. Den blev sendt ud over hele landet og også til udlandet. At den kom godt rundt ses af listen over bidragsydere på side 15.

Om bidragsydernes rettigheder

Det er enhver opfinders skræk, at andre skal stjæle hans idé og tjene fedt på den, omvendt er det enhver opfinders drøm, at hans opfindelse skal blive mangfoldiggjort, og at mange mennesker vil købe/bruge den, og måske at han selv kan tjene en skilling på den.

Tanken med dette katalog er, at så mange som muligt skal få glæde af den idérigdom, som blev præmieret, og så er spørgsmålet, vil andre stjæle/udnytte de gode ideer? En måde at forhindre dette er at få et patent på sin idé.

Reglerne omkring patentlovgivningen er sådan, at ideen først skal undersøges for sin nyhedsværdi. Hvis ideen virkelig er ny, det vil sige, hvis den ikke har været offentliggjort, så kan man få et patent på den.

Hvis en idé ikke går ud på en teknisk nyhed, men mere på et nyt design eller en

ny funktion, så kan den ikke patenteres, men man kan få den mønsterbeskyttet eller mønster-registreret. F.eks. vil en kørepose ikke kunne patenteres, da den ikke er nogen teknisk nyhed, men den vil muligvis kunne mønsterbeskyttes.

Nyhedsskadede ideer

Men med offentliggørelse af nogle af vinderideerne i dette katalog, så er de alle sammen nyhedsskadede og kan altså ikke patenteres. Derimod har vinderne ophavsret til deres ideer, og det er modsat et patent og en mønsterbeskyttelse helt gratis.

Det er også juridisk gældende at have ophavsretten til en idé, og ophavsretten gælder fra den dato, som står på tegningen eller fra den dag, hvor vinderbidragene i Muskelsvindfondens konkurrence blev offentliggjort (10. december 1981).

Hermed er alle reelle nyheder i dette katalog beskyttet af ophavsretten.

Det er en hård verden, vi lever i, og der skal desværre ikke ændres meget på en idé, før den tilhører en anden, og så hjælper mønsterbeskyttelse og ophavsret ingenting, men omvendt er mange af ideerne i dette katalog jo altså også videreudvikling af allerede patenterede/mønsterbeskyttede ideer, som andre mennesker har ophavsret til.

Det ville være lykkeligt, hvis nogle af ideerne i dette katalog blev sat i produktion, så rigtig mange kunne få glæde af dem. En af måderne er via dette katalog at komme i kontakt med producenter, der kunne være interesseret i at arbejde videre på ideerne, produktudvikle dem, da de færreste nok kan bruges lige som de er, og måske begynde at producere dem.

Tre af konkurrencens dommere, Jette Møller, Hanne Rasmussen og Bent Mohr Jensen, ses her med en af deltagerne, Søren Mikkelsen. (foto Mogens Laier).

Stor enighed blandt dommerne

– Konkurrencen omkring ideer til hjælpemidler afslørede, at mange af de hjælpemidler, som er på markedet, mangler det ekstra pift, der skal til, for at folk kan blive tilfredse med dem. Mange af ideerne byggede på et kendt hjælpemiddel, som folk på en simpel måde havde gjort bedre.

Sådan siger ingeniør Bent Mohr Jensen efter at have været dommer i hjælpemiddelkonkurrencen, og han nævner som eksempel stomiposen, der er blevet lydisoleret, og krydstokkene som får sat pigge på, så man kan bruge dem i sneglat vejr.

– Producenterne må være endnu dygtigere, og jeg tror, at vi med denne konkurrence har åbnet op for brugernes påvirkning af producenterne og forhandlerne af hjælpemidler. Producenterne møder desværre sjældent brugerne, men kontakten kunne nok udbygges, hvis vi med jævne mellemrum havde hjælpemiddelkonkurrencer og på den måde samlede op, hvad der måtte komme af nye ideer – samt hvis der var flere messer, der var åbne for alle mennesker og ikke kun for fagfolk, siger Bent Mohr Jensen, der selv far til en dreng med muskelsvind. Han fortæller, at der var stor enighed

blandt dommerne, da de indkomne forslag skulle bedømmes:

– Jeg havde selv lavet et pointsystem, hvor jeg havde givet ideerne karakter fra 1 til 5 hjemmefra, og da dommerkomiteen mødtes, viste det sig, at min vurdering var meget lig de andre dommeres. Også ergoterapeut Jette Møller fra Muskelsvindfondens Vejlednings- og Behandlingscenter havde givet forslagene karakterer hjemmefra. Hun vurderede forslagene ud fra, om de var kendte, om hvilken målgruppe de havde, og om der var noget nyt i ideen:

– Som ergoterapeut overraskede det mig, at folk har følt behov for at opfinde ting, som i en eller anden form faktisk allerede er kendt. De må altså have følt behovet, men har ikke vidst, at det hjælpemiddel eksisterede. Måske skyldes det, at de ikke har fået tilbudt den mulighed at kontakte en ergoterapeut eller en hjælpemiddelcentral, siger Jette Møller. Hun nævner som eksempel ideen med at lægge en plade ned i en køkkenskuffe, så man på den måde har et lavere bord, man også kan komme ind under med kørestolen: – Denne plade kan ikke købes, for den skal laves specielt til skuffen, men det er omvendt en idé alle ergoterapeuter kender, for at kunne give den videre til andre, siger hun.

Jette Møller tror, at de fleste ideer i teorien kan sættes i produktion, men at de fleste vil kræve et så omfattende udviklingsarbejde, at det ikke er muligt. Andre ideer er også ganske geniale, men henvender sig til så lille en målgruppe, at markedet for dem ville blive for lille, hvis man satte dem i produktion.

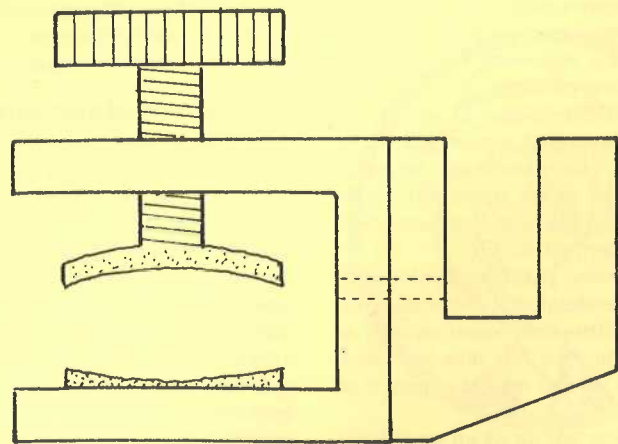
– Men blandt de mange svar var der flere af meget høj kvalitet, som afgjort berettiger en konkurrence som denne, siger Jette Møller.

De øvrige dommere i konkurrencen var designer Hanne Rasmussen, socialrådgiver Inge Gibskov og forstander Karsten Torst Pedersen.

Taskekrog til kørestol

En lille krog til tasker kan skrues omkring kørestolens armlæn eller sættes på gangstativet. Hvis krogen drejes en halv omgang og monteres på en stok, kan man også bruge den til ophæng. For folk med svage fingermuskler foreslår indsenderen, at skruen udskiftes med en vingemøtrik. Taskekrogen er ved at blive sat i produktion.

Indsender Anders Møller, Randers, katalognummer 45

Taskekrogen kan både skrues på kørestolen og gangstativet. Tegning Mogens Fiil.

Lydisoleret stomipose – en verdensnyhed

Mange mennesker med en colostomi – dvs. at de har fået tyktarmen lagt ud gennem siden, så afføringen kommer ud denne vej – er plaget af støjende luftafgang. Med andre ord: de prutter, og modsat folk, der ikke har fået udført denne operation, er de ikke i stand til at kontrollere det selv. Løsningen er en lydisoleret stomipose, som indsenderen, Mie Lund Hansen, ikke alene har fået patent på, men som siden har vist sig at være noget af en verdensnyhed.

Vi kender alle til, at vores mave rumler i pressede situationer, hvor vi måske gerne vil gøre et ekstra godt indtryk. Ligesådan kender mange stomi-opererede til at blive overrumplet af kraftige lyde, når det er mindst belejligt, og det kan psykisk være en stor belastning. Folk med en colostomi er plaget af støjende luftafgang, mens folk med en ileostomi – dvs. at tyndtarmen er ført ud gennem siden – er plaget af støj, når det tynde sekret løber ned i posen.

På hospitalerne kender man ikke anden løsning end at råde folk til at overdøve lyden ved at hæve stemmen eller på anden måde at støje.

Tre løsningsforslag

Afføringen fra en stomi opfanges i en tynd plastikpose, som skal skiftes et par gange om dagen. Posen yder ingen beskyttelse for lyden. Mie Lund Hansen foreslår derfor tre løsninger på dette problem.

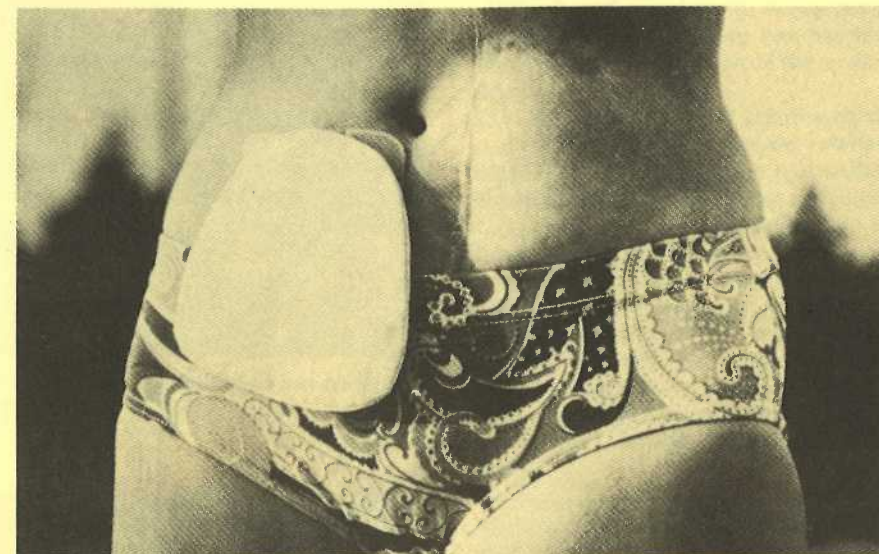
Den første går ud på at fore stomiposen indvendig med et lydisolerende materiale. Det kan dog kun bruges en gang, og løsningen er derfor dyr i drift.

Det andet forslag drejer sig om et selvklæbende isoleringslag, som brugeren selv klipper til, så det passer til stomiposen. Materialet vil kunne bruges mange gange.

Den tredje løsning er en løs hætte, som trækkes uden på stomiposen. Den skal passe helt nøjagtig, og må derfor produceres, så der er til alle typer stomiposer. Hætten skal kunne vaskes og være holdbar i længere tid.

Muskelsvindfondens dommerkomite gav præmie for alle tre forslag, og umiddelbart efter konkurrencens resultater var blevet offentliggjort, blev Mie Lund Hansen opsøgt af et firma, der laver stomiposer. De rådede hende dog til at få et patent på opfindelsen, inden de begyndte at forhandle.

Mie Lund Hansen fik gennem et patentbureau en patentingeniør til at lave tegninger og udfærdige patentansøgning. Hun

Mange mennesker med en stomi – dvs., at afføringen er lagt ud gennem siden – er plaget af støj fra posen. Problemet kan muligvis løses, hvis posen er lydisoleret. (Foto Convatec)

fik patent på alle tre forslag samt på en ventilanordning til at sætte på stomien. Samtidig viste en nyhedsundersøgelse først i Danmark og derefter i hele verden, at ideen ikke havde sin lige.

Fik 50.000 kr.

Indtil da havde Mie Lund Hansen brugt 6000 kroner på sin ide, og der var stadig lang vej, inden de penge kunne komme ind igen, for et er at have patent på en ide, noget helt andet er at have et produkt, der kan produceres og sælges. Ideen skulle produktudvikles, som det kaldes, og ingen firmaer var umiddelbart interesserede. Hun fik så af Kræftens Bekæmpelse (mange stomioperationer skyldes kræft) bevilget 50.000 kroner til tre måneders aflønning af en ingeniør på Ålborg Universitets Center. Han er ekspert i lydopståen og -dæmpning, og skal forsøge at hjælpe med at finde et egnet lydisoleret materiale.

Projektet slutter 1. oktober, og til den tid

håber Mie Lund Hansen at have fundet en rimelig løsning. Der stilles store krav til materialet, som foruden at være lydisolerende også må være let at bære på, det skal være bøjeligt, så posen kan følge kroppens bevægelser, det skal være vaskbart og det må ikke være irriterende for huden.

F.eks. er bly meget lydisolerende, men det er selvsagt alt for tungt til dette formål. Tykt stof er heller ikke tilstrækkeligt, da det blot vil svare til, at man tager en ekstra trøje på. Så opgaven er slet ikke så nem.

Allerede på nuværende tidspunkt vil Mie Lund Hansen gerne i kontakt med et interesseret firma med henblik på forhandlinger om design og licensaftale. Hvis det ikke lykkes, har hun overvejet at starte et firma selv, og enten selv sy poserne eller finde et firma, der kan svejse poserne sammen, hvis det bliver aktuelt.

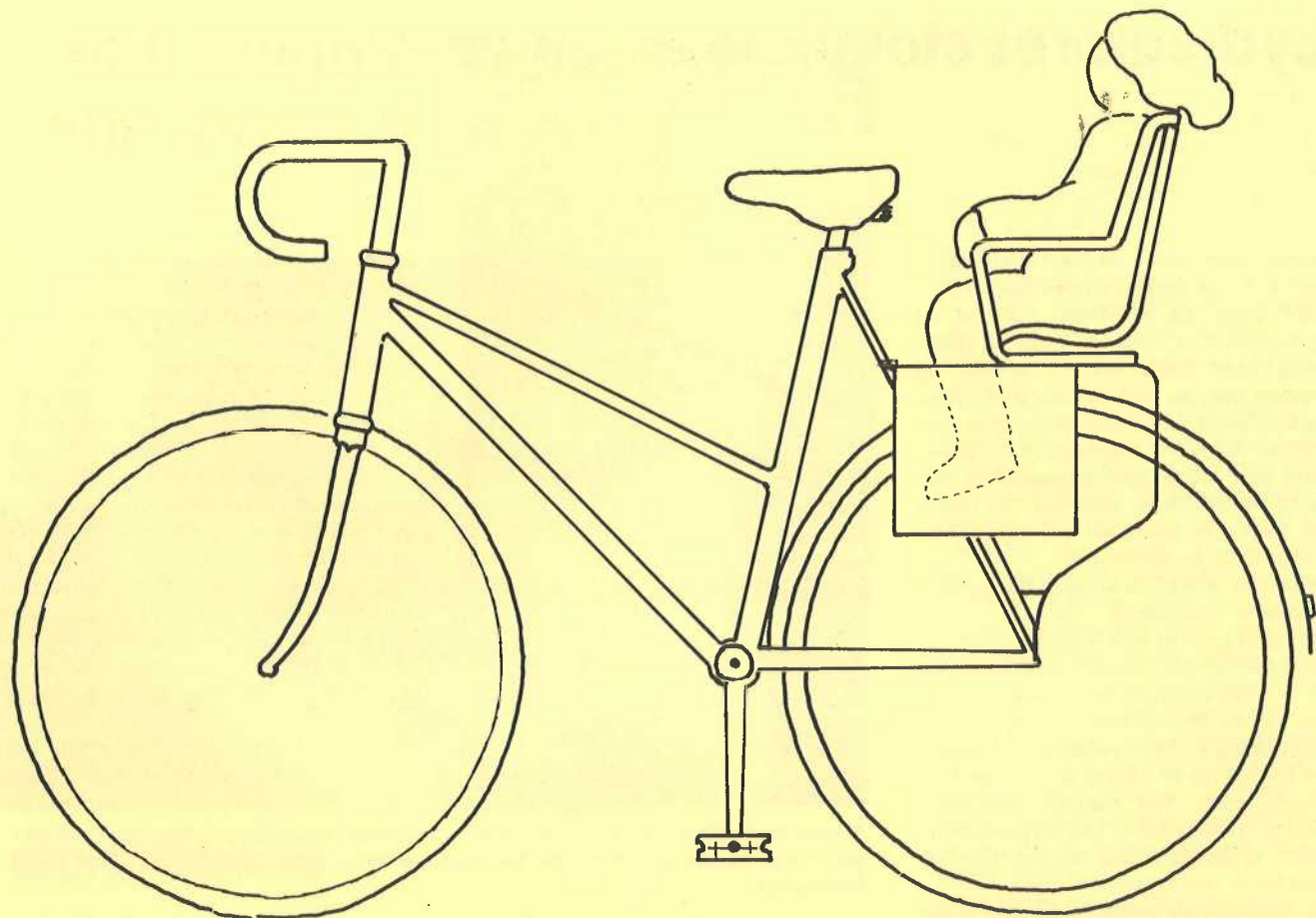
Indsendt af Mie Hansen, Århus, katalognummer 30

Til den gangbesværede havemand

En ivrig havemand kunne ikke bruge almindelige haveredskaber, da han har to benproteser. Da naboen så ham forsøge at fjerne ukrudt med sin ene stok – med et dårligt resultat – fik han ideen til at lave forskellige haveredskaber, f.eks.

rive, hakke, kultivator, som let kan monteres, sådan at den stadig kan fungere som stok.

Indsendt af Georg Winther, Randers, katalognummer 57

En af ideerne i bogen går ud på at montere to cykeltasker på cyklen og putte barnets ben ned i dem, så er der ingen risiko for, at det hyperaktive barn får fødderne ind i hjulet.

Idébog til forældre

En bog smækfuld af ideer, som ikke blot kan bruges af forældre til handicappede børn, men af alle forældre. En levende bog, som aldrig bliver færdig. Nye ideer kan løbende føjes til.

Bogen er blevet til i løbet af ti år, hvor Gugu Kristoffersen gik hjemme hos sin søn Thomas, der er psykisk handicappet. Derefter kom Thomas på institution. Til februar flytter han ind i et nyt alternativt behandlingshjem, hvor der på to etager skal bo to »familier« med i alt ti unge. Thomas er hyperaktiv, og Gugu Kristoffersen har beskrevet ham således i en kronik i Politiken (5. september, 1978): »Thomas drukner mine blomster, knækker lyset og brækker vægen, bider i samtlige clementiner, støder æblerne, når han lader dem falde ned i en kurv, op igen, ned igen, op igen, ned igen, han hældes sulfo i vasken, brækker propellen af model-flyveren, tegner forkerte steder, trækker rullegardinet for langt ned, ugler sengene i tide og utide, tænder og slukker radio og båndoptager ustandseligt, spreder bilkort, ruller sytråd ud, klipper i det forkerte, tømmer saltbøsser, kommer øl i tepotten, poster ting i skralde-

bøtten, bider i modelervoks, han har en stærk, stærk vilje og viden om, hvad mange ting bruges til, så ser han en farve vil han tegne, ser han en dåse, vil han smage, ser han en gave, vil han pakke ud. Pille, pille, pille, rode, rode, rode, tale, tale, tale.« Bogen rummer en række robuste, farvestrålende, enkle, billige ideer. – Learning by doing, som man siger på engelsk. Ideer til, hvordan almindelige ting i husholdningen kan bruges som legetøj, der kan få en snak i gang om farver, størrelser, lugte, og få fantasien i gang, ved at man åbner, lukker, pakker ind, skruer, putter, gemmer, smager, hører, lugter, – og betragter ting, der vokser, lyser, bevæger sig osv.

Alt sammen ting, indsenderen har fundet frem til gennem samværet med Thomas. Ting, som ikke alene underholder og beskæftiger drengen, men som også udvikler hans sanser og sprog, og som lærer ham at omgås ting. Ligesom det er ting, andre forældre i samme situation vil kunne benytte, vil ikke-handicappede børns forældre kunne have lige så megen glæde af dem. Enhver mor og far kan tilføje sine egne ide-

er, og det siger sig selv, at hjemmevejlere overalt burde have en sådan bog med rundt i hjemmene til almindelig inspiration.

Et par eksempler fra bogen:

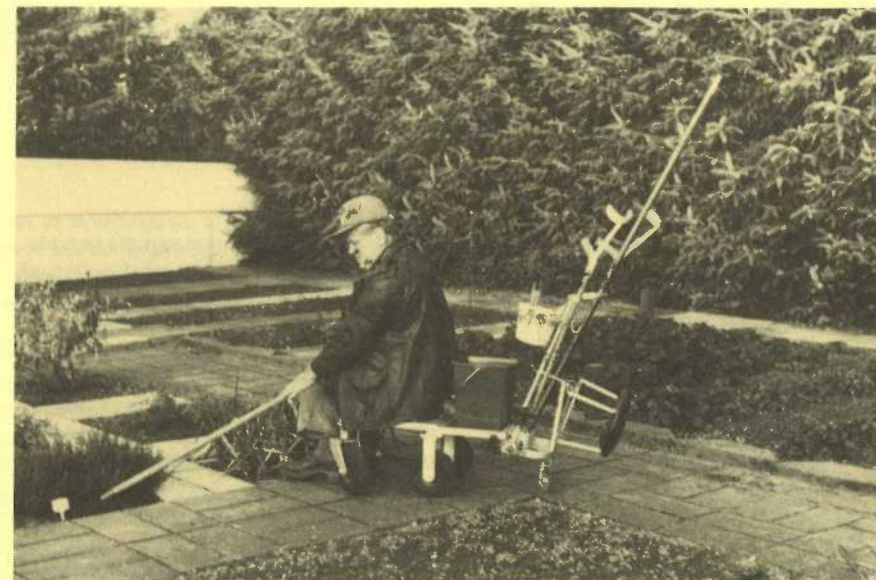
– Noget af det enkleste man kan gøre med et hyperaktivt barn, hvis man en stund skal vide, hvor det er, er at cykle lange ture med barnet bag på cyklen. Men Thomas kunne ikke holde fødderne på pinden, og der var hele tiden fare for, at han skulle få dem ind i hjulet eller selv miste balancen. Derfor blev der monteret cykeltasker på cyklen foruden barnestolen, og drengen fik et ben ned i hver taske. Problemet var løst.

– Brug sodavandskasser af plastik til: Legetøjsopbevaring, skammel, dukkestue, reol, bil, tog eller dukkeseng.

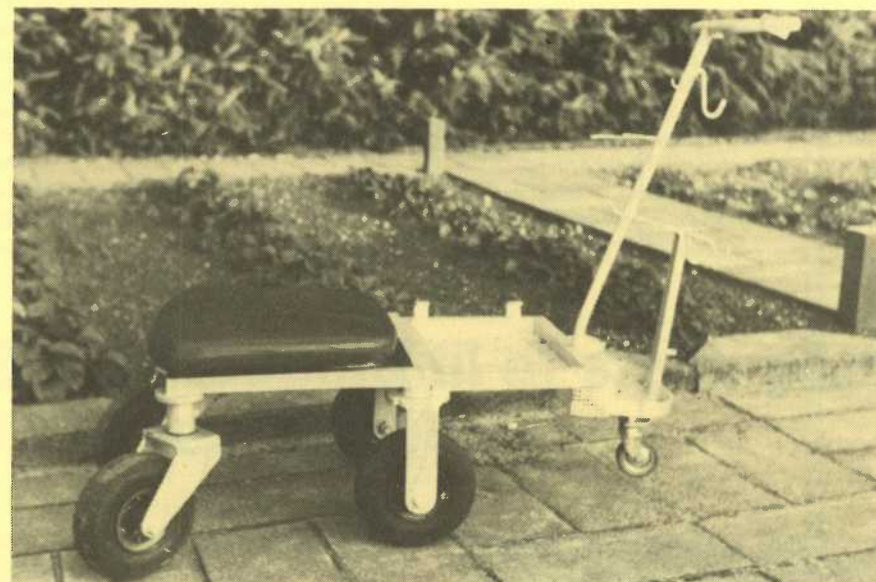
– Lav en skillevæg med et rundt hul i. Der er ingen grænser for, hvad et hul kan bruges til: Til at lege forretning igennem, mesterjakel, postbud, vindue i hus, osv. – Lav en kludedukke så stor, at den kan passe aflagt babytøj.

Bogen er en samling af ideer til nye måder at bruge kendte ting på.

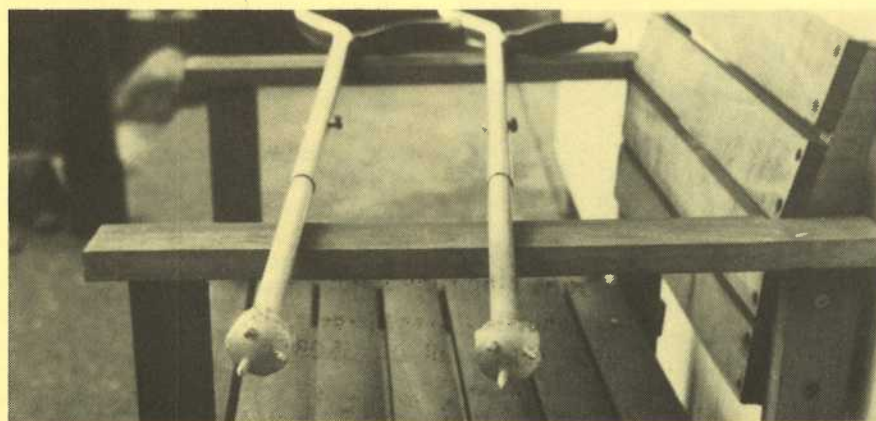
Indsendt af Gugu Kristoffersen, København Ø, katalognummer 21

Man kan sidde ned til havearbejdet på denne vognstol. Haveredskaberne kan placeres bag på stolen, hvor også den løse skammel hænger.

Stolen var i starten et brædt med fire hjul men er siden blevet udbygget.

Med disse ispigge på kryggerne er det mindre farligt at færdes i sneglat vej. Katalognummer 56. (Foto Jens Finderup Schmidt)

Vognstol til havearbejde

Indsenderens interesse for havearbejde er ikke mindsket, selv om han har fået bortamputeret venstre ben og har en dårlig ryg.

Et vigtigt hjælpemiddel til at kunne dyrke denne hobby er en vognstol, der i starten blot var et brædt med fire hjul under, men siden er blevet væsentligt udbygget.

Stolen gør det muligt at sidde ned til havearbejdet, krykkerne kan anbringes i specialholderen, og alle former for have-redskaber kan medbringes, så de er inden for rækkevidde. På vognen sidder også en lille stol, der er beregnet til at flytte ind i et bed, hvor vognen ikke kan være, f.eks. ved opbinding af stauder, og den kan også bruges som siddeplads for besøgende.

Interesserede kan henvende sig til indsenderen og få nærmere oplysning om, hvordan vognen laves: – Så flere, der har havearbejde som en god fritidsbeskæftigelse, men desværre ikke mere formår dette på grund af deres handicap, nu igen ved vognens hjælp kan få glæde af denne helt vidunderlige fritidsbeskæftigelse, som kan få en til at glemme både sygdom, alder og dårlige tider, skriver indsenderen, Jens Finderup Schmidt, Skjern, katalognummer 56.

Kørestolsposens forside kan lynes af, når man kommer indendørs. Den laves på bestilling hos Bodil Pedersen, Kolding, katalognummer 49. (Foto Mogens Laier)

Tungt spisebestik for folk der ryster på hænderne

Den ene af forslagsstillerne har igennem mange år lidt af det handicap at ryste på hænderne, og har ikke fundet et egnet spisebestik på markedet. Det foreslåede bestik, der kun findes på tegnebrættet er bevidst udformet, så det er funktionelt og smukt og bestemt ikke ligner et hjælpemiddel.

En produktion af dette bestik, kan give folk, der lider af rysten på hænderne, men ikke har nedsat muskelkraft, mod til at bryde ud af en eventuel isolation og måske igen at deltage i selskabelighed og spise sammen med andre. Dermed kan bestikket både være med til at løse et praktisk og et psykisk problem.

Alle tre bestikdele foreslås lavet i metal,

eventuelt stål. Vægten er pr. del beregnet til at være mellem 100 og 125 gram. Normalt vejer rustfrit bestik 75-100 gr. pr. del.

Skaftet er på alle dele rillet og med mange ciseleringer, for at håndfladen og fingrene kan finde støttepunkter.

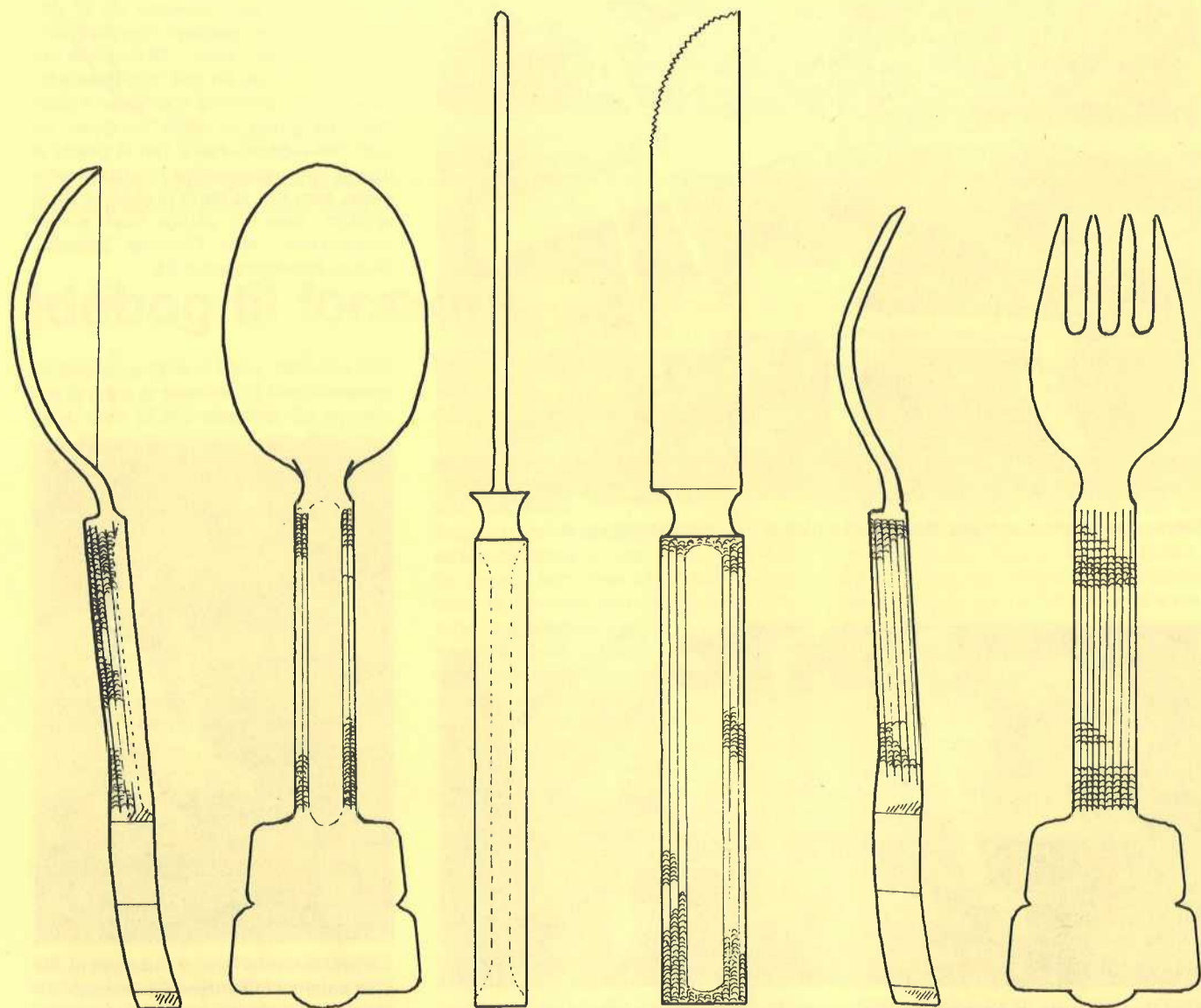
Kniven: Skaftet har en fordybning på oversiden, og overgangen til bladet er fremhævet, for at langemand og tommelfingeren kan støtte, det er langt, hvilket letter styringen og fredrende som gammel Sheffield. Der er takker i spidsen af bladet.

Gaflen: Både gaffelbunden, der er temmelig bred, og gaffelgrenene, der er

smalle i spidsen, har den samme længde. Der er en bred udsmykning i enden af skaftet, og der er et knæk mellem skaft og bund. Gaflen kan placeres inde i skeen, så det er nemt at transportere i lommen eller i en håndtaske.

Skeen: Også her er der en bred udsmykning for enden af skaftet, der har en fordybning til tommelfingeren. Skaftet er forholdsvis kort og bredt, og der er et knæk mellem det og laffet. Laffet er tungere end skaftet og ret dybt.

Indsendt af Bodil Johansen, København og Birgit Mejdal, Roskilde, katalognummer 11

Bestikket er rigt ornamenteret og tungt, så folk der ryster på hænderne kan bruge det. (Tegning Mogens Fiil)

Kombination af to hjælpemidler

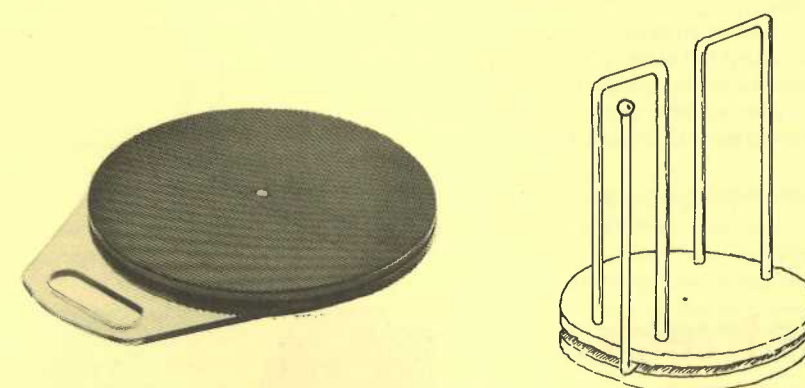
Det er henholdsvis ulemperne og fordelene ved to forskellige hjælpemidler, der har givet indsenderen ideen til at kombinere dem.

Det drejer sig om et gangstativ og en drejeskive. Ulempen ved et gangstativ er, at man ikke kan tage fat i det og rejse sig op ved hjælp af det. Når en person skal flyttes er det ofte mere i vejen end til gavn, og det kræver en del manøvreringsteknik.

Ulempen ved drejeskiven er, at den kræver temmelig meget teknik, styrke og balanceevne af hjælperen, da personen, der skal flyttes, tit vil bruge hjælperen som fast støttepunkt. Drejeskiven fungerer dårligt, hvis personen ikke står helt op, og samtidig kan den være svær at få til at dreje.

Indsenderen har fået ideen til hjælpemidlet gennem sit arbejde med bl.a. ældre mennesker, der har skullet flyttes fra seng til stol, fra stol til toilet osv. på en sikker måde.

Ideen er, at man har to bøjler fastspændt på en drejeskiveanordning. Der skal være to højde-indstillelige bøjler med

Drejeskiven som den kendes kræver temmelig meget styrke, hvis der sættes bøjler på, som vist på tegningen letter det styringen.

håndtag, som brugeren kan holde fast i under flytningen, altså både rejse sig ved, støtte sig til under drejningen og eventuelt stadig holde fast i, mens vedkommende sætter sig igen. Samtidig kan bøjlerne bruges af hjælperen til at dreje skiven. Ved at undgå de forreste tværstænger, som findes på gangstativet, kan der blive plads til hjælperen.

Indsenderen foreslår som en yderligere finesse, at hjælpemidlet kan forsynes med en styrepind på en tandhjulsanordning, således at brugeren – i fald hun er i stand til i stående stilling at frigøre den ene hånd – selv kan betjene drejeskiven og dreje 90 grader rundt.

Indsender Karin Heinrich, Skagen, katalognummer 37

En pandepind til at sætte papir i skrivemaskinen

For folk, der skriver på maskine med pandepind, er det irriterende, at de ikke selv kan sætte papir i maskinen, men altid må vente på, at der er en, der kan hjælpe dem.

Især hvis det kun er korte beskeder, er det næsten uudholdeligt, og for Steen Jørgensen, der er en ivrig tipper med en anseelig ugentlig stak kuponer, har det været en stor hjælp, at han har fået lavet dette snilde system, der gør ham mere selvhjulpne.

Oven på en elektrisk skrivemaskine er sat en fremføringskasse fra en gammel kopimaskine. Ved hjælp af pandepinden, som på spidsen har et stykke viskelæder, trækker han fremføringspladen frem. Den har nederunder et stykke gummi, der fører papiret frem.

Selve kassen passer til A4 papir, men ved hjælp af en lille indsats kan man også lægge mindre stykker papir i, som f.eks. tipskuponer.

Indsendt af Søren Mikkelsen, Højbjerg, katalognummer 70

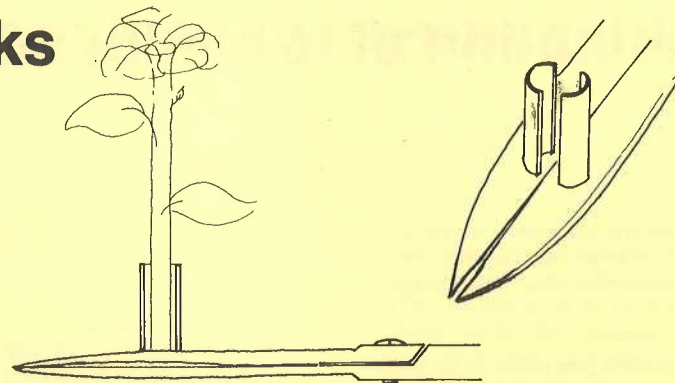

Steen Jørgensen skriver på maskine ved hjælp af en pandepind. Med den kan han også selv aktivere fremføringskassen og få papir i maskinen.

Lang beskærersaks

Som kørestolsbruger kan det være svært at nå de blomster og grene, man gerne vil plukke. Derfor foreslår indsenderen, at man laver en beskærersaks med en lang arm. I princippet ligesom en gribetang, men blot er der her en saks for enden, og på det ene sakseblad er der yderligere et lille gennemskåret rør fastspændt, således at blomsten vil blive siddende i saksen, og man på den måde nemt kan få fat i den.

Indsender Birgit Rasmussen, Odense, katalognummer 35

På beskærersaksen skal der være et lille rør, som holder blomsten fast, når stilkene er klippet over.

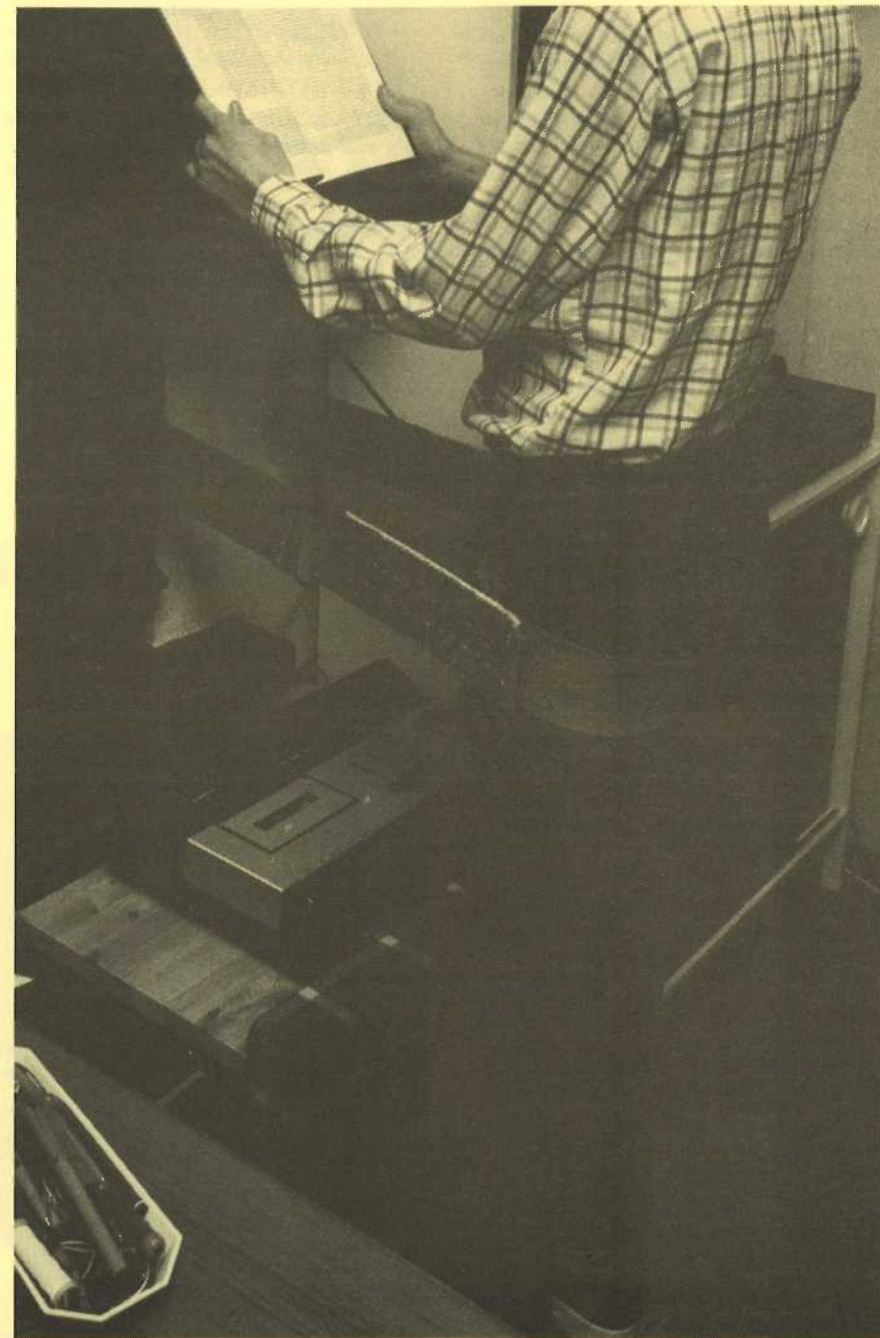
Ståstrækkeapparat

— God og enkel, var dommerkommentarerne til dette ståstrækkeapparat, som her præsenteres af indsenderen selv. — Mange muskelsvindramte, men også andre, er i det daglige besværet af stramme sener i fodled, ben og hofter. Normalt behandles disse gener med fysioterapi, men de kan også behandles uden hjælp fra andre, f.eks. i et vippeleje. Nedenstående er en speciel maskine, der i det væsentligste kan gøre det samme som et vippeleje, men dog kun for personer der selv kan stå og har en vis balanceevne i behold — men dem findes der jo også nogle stykker af. Den udmærker sig især ved at være billig i fremstilling (jeg har selv fremstillet den for ca. 130 kr.) og ved at det er særdeles hurtigt at spænde sig fast i maskinen. Samtidig kan maskinen udføres så diskret, at den let kan falde ind i et boligmiljø med meget lidt plads: Den fylder meget lidt.

Maskinen består af følgende dele: Et vandret bræt, der fastgøres i en væg (f.eks. med et par hyldeknægte eller et par vinkeljern) i knæhøjde over gulvet. På kanten af dette bræt er der fastgjort en hård skumgummipude, som knæene hviler på under brugen af maskinen. Herudover skal der være en bred rem fastgjort på væggen i hoftehøjde. Denne rem skal kunne indstilles i længden, f.eks. ved hjælp af et velcrospænde eller et almindeligt bæltespænde.

Fidusen ved maskinen er, at man p.g.r.a. de tre støttepunkter: gulv, knæpude og enderem ikke kan falde, selv om man befinder sig i en afslappet stilling. Men til trods for, at man slapper af, bliver senerne i specielt fod- og knæled men også i hoften strukket. Anbringer man så, som jeg har gjort, en læsehylde på væggen, kan man oven i købet lave noget fornødt, mens man står i maskinen.

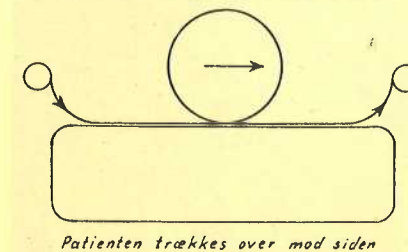
Indsendt af Rasmus Dahl, Århus, katalognummer 31

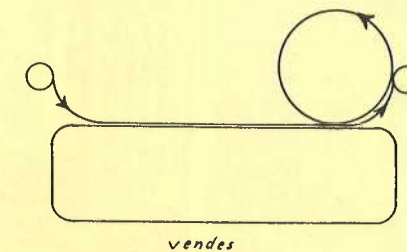
Rasmus Dahl har selv lavet sit ståstrækkeapparat, som han bruger dagligt. Tiden udnytter han ved at læse samtidig.

Elektrisk drevet patientvender

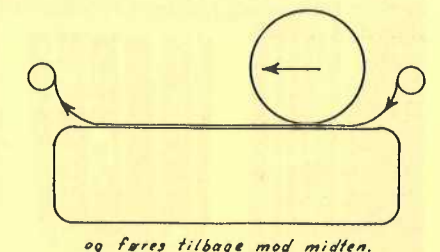
Princip for vending af patient.

Patienten trækkes over mod siden

vendes

og føres tilbage mod midten.

Man tager et stykke sejldug, et par stål-rør, to tromlemotorer for automatiske rullegardiner og nogle forskellige beslag, og så har man en eldrevet patientvender.

Der skal normalt to til at vende en person, der ligger i sengen. Det er hårdt for ryggen for dem, der skal vende en person med muskelsvind, en der er lammet el. lign., og her vil en elektrisk drevet patientvender være en stor hjælp.

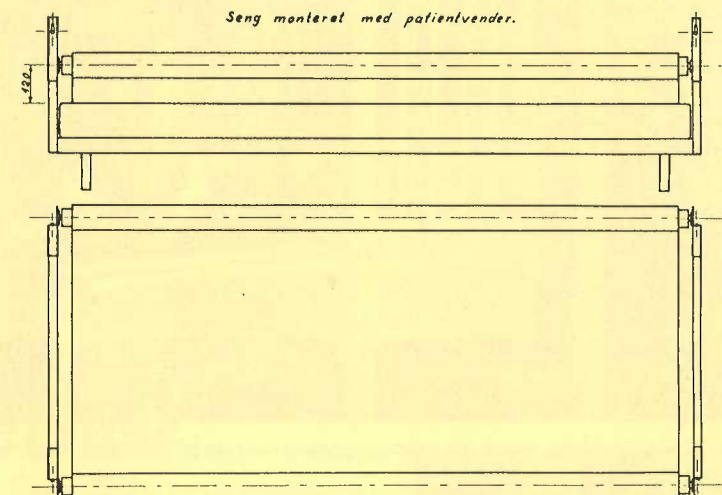
Indsenderen har selv lavet den til sin spastisk lammede datter på 20 år, som ikke selv kan vende sig i sengen. Især for-

ældrenes rygge har kunnet mærke den lettelse, som patientvenderen har været. Patientvenderen kan monteres på alle gængse sengetyper med sengegavle. Princippet er, at personen hviler på et bærelagen, som føres fra den ene side af sengen til den anden, idet to tromlemotorer, som er monteret i to rør på langs af sengens sider, ruller bærelagnet fra det ene rør til det andet. Når personen er ført helt over til den ene side af sengen, vendes hun automatisk, og ved at køre tromlemotorerne lidt i modsat retning føres personen igen tilbage til sengemidten.

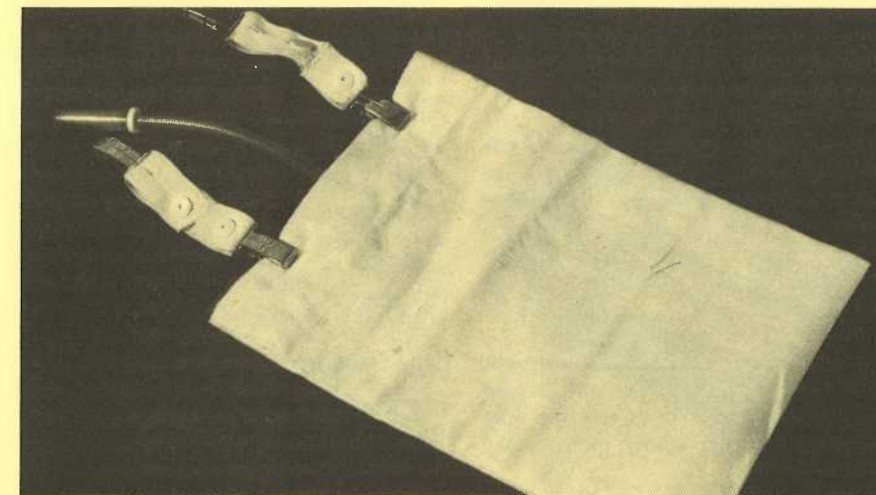
Det hele sker meget skånsomt. Hvis den sengeliggende er tilstrækkelig selvhjulpne vil hun ved hjælp af patientvenderen kunne klare vendingen alene. Mere handicappede personer kan vendes af en enkelt hjælper, der ikke selv skal løfte eller flytte på den sengeliggende overhovedet.

Der er søgt om patent på patientvenderen.

Indsendt af Chr. Buus Pedersen, Ålborg, katalognummer 19

Seng monteret med patientvender.

Kateterposeholderen er syet af lærred. Knaphulselastik, fire seleclips og fire dobbelte knapper fuldender billedet.

Kateterposeholder

— Som medarbejder på et plejehjem var jeg ofte vidne til, at beboerne havde problemer med deres kateterposer. Posen hængte i mange tilfælde neden for tøjet eller var pakket intermistisk ind i vaskeklude og hæftet til undertøjet med diverse sikkerhedsnåle, skriver indsenderen af et meget fikst og hygiejnisk overtræk til kateterposer.

Overtrækket til kateterposen er syet i lærred. Til ophænget bruges knaphulselastik, fire seleclips og fire dobbelte knapper.

Kateterposen puttes ned i overtræksposen og de to stropper klipses på — så de holder kateterposen og overtræksposen sammen. Kateterposens slange holdes på plads i åbningen ved den ene strop. De to øverste clips hæftes på undertøjet. Ophængt giver en stabil og fast fornemmelse. Der er ingen generende sikkerhedsnåle, som laver huller i tøjet og ingen udslet eller hudirritation af plastik-kateterposen.

Poseholderen er et godt eksempel på, hvordan eksisterende hjælpemidler kan forenkles og gøres billigere. Indsenderen har startet en lille produktion af poseholdere, og giver gerne nærmere oplysninger om priser og bestillinger.

Indsendt af Ingrid Petersen, Kastrup, katalognummer 14

Siden af sengen kan åbnes, så man kan sidde på sengen. En klap kan slås ned til puslebord.

Når man står op og pusler giver en tyk madras den rigtige arbejds højde, mens der skal en tyndere madras til, hvis man f.eks. sidder i kørestol.

Alt-i-en barneseng

For mange handicappede forældre er det et problem selv at passe deres nyfødte barn. Birte Brejner har myasthenia gravis, og har derfor ikke kræfter nok til selv at bære rundt på sin lille datter, Mathilde. I starten kørte Birte Brejner rundt i huset med sin datter i barnevognen, men hun havde problemer med så mange opgaver omkring pasningen af den lille. F.eks. når Mathilde skulle have flaske, kunne Birte Brejner ikke rejse sig op, fordi hun skal bruge begge arme, for at komme op af en stol.

Derfor tegnede hun selv en seng, som en lokal snedker lavede. Materialet er lyst fyrretræ og sengen er 136 cm høj, 120 cm

lang og 60 cm bred, så den kan komme gennem en dør. Der er tremmer hele vejen rundt, og i den ene side kan en låge åbnes, så man kan sætte sig på sengen og f.eks. give flaske. En anden låge kan lægges ned og hermed fungere som puslebord.

Birte Brejner har en høj madras af flamingo, som giver den rette arbejds højde, når hun står op og pusler barnet. En tynd madras af skumgummi er velegnet som underlag, når hun sidder ned, f.eks. i kørestol.

Sengen har hjul, så den kan køres hvorhen i huset, man har brug for det, og den kan på den måde også fungere som krav-

legård. Den er desuden konstrueret, så man let kan komme til barnet fra en kørestol.

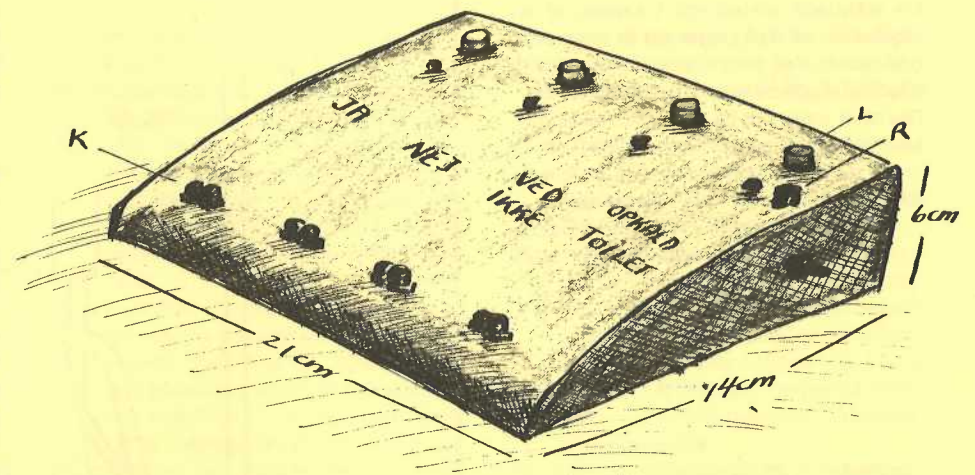
I princippet kan et barn tilbringe de første måneder af sit liv i en seng af denne type, da alting vedrørende pasningen af et barn kan foregå omkring denne seng. Birte Brejners hjemkommune betalte snedkerregningen på 2.600 kr., og sengen tilhører derfor også kommunen, der skal have den tilbage, når Birte og Mathilde Brejner ikke længere har behov for den.

Indsendt af Birte Brejner, Vile, katalognummer 67

Kommunikationsboks til undervisning

En lille flad kasse med knapper og lamper, der blinker, har været et brugbart hjælpemiddel til at komme i kontakt med en talehandicappet dreng, som man hidtil har troet var åndssvag.

Drengen er spastisk lammet og har for svage hænder og arme til at lære tegnsprog. Han kan heller ikke styre sine fingre så godt, at han kan bruge en ordstavle (Bliss-system), da han ikke kan pege, så man kan forstå, hvad han mener. Opfinderen af den lille kommunikationsboks har været lærer for drengen, og har lavet kassen, så den kan aktiveres ved ganske let berøring. Standardsvarene er »ja«, »nej«, »ved ikke« og »toilet/opkald«. Den sidste er forsynet med en lille lyd giver foruden den lysende lampe. Måske kan drengen en dag undvære den ble, som han ellers har brugt i 12 år. Ikke fordi han ikke kan styre sin blære, men fordi han ikke har været i stand til at sige til, når han skulle på toilettet. Over alle standardsvarene er der sat små stifter, så kartonkort med andre svar kan hægtes på. Det giver mulighed for at bruge boksen i undervisningen, f.eks. kan man stille en regneopgave og give tre

Boksen skal være i plastik i friske farver og uden skarpe kanter. Den er for tiden ved at blive produktudviklet.

svarmuligheder. Boksen er lavet i acrylplastik i friske farver, og den er udformet uden skarpe kanter. Den er ikke større, end at den kan monteres på en kørestol. Kassen fungerer med et lille batteri, der kan oplades 500 gange eller med en lille strømforsy-

ning (220V/9V). Indsenderen er selv i fuld gang med at produktudvikle kommunikationsboksen sammen med to andre kommunikationsapparater.

Indsender Jens Mikkelsen, Ebeltoft, katalognummer 33

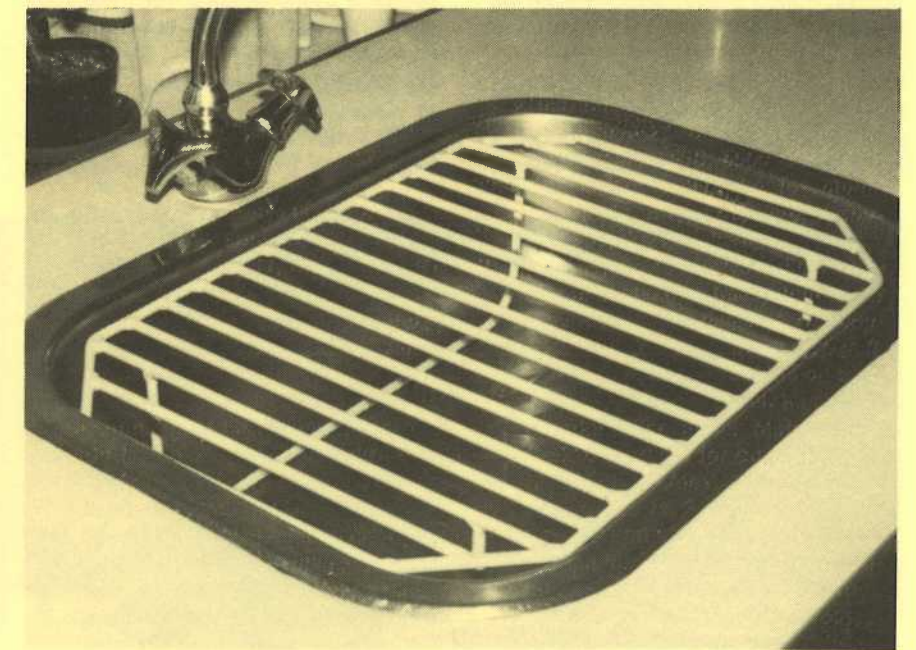
Rist til hårvask

En rist til at sætte ned i køkkenvasken, kan være en stor hjælp, når mindre eller handicappede børn skal have vasket håret.

Tit er det sådan, at der skal to voksne til at vaske barnets hår: En til at holde barnet og en til at vaske håret. Det er ofte ubehageligt for barnet og giver dårlige arbejdsstillinger for de voksne. Løsningen på problemet er at lægge barnet på et tykt underlag på køkkenbordet, sætte risten i vasken og anbringe barnets hoved på risten. Man kan skylle håret med en kop med vand eller sætte en »Pompette« håndbruser på vandhanen (fås i byggemarkeder).

Hvis den passer til køkkenvaskens mål kan en almindelig bagerist bruges – ellers kan man få specialfremstillet en antirustbehandlet rist, og så er man også sikker på, at den ikke glider væk fra vasken.

Indsender Bodil Nørgård, Odense, katalognummer 38

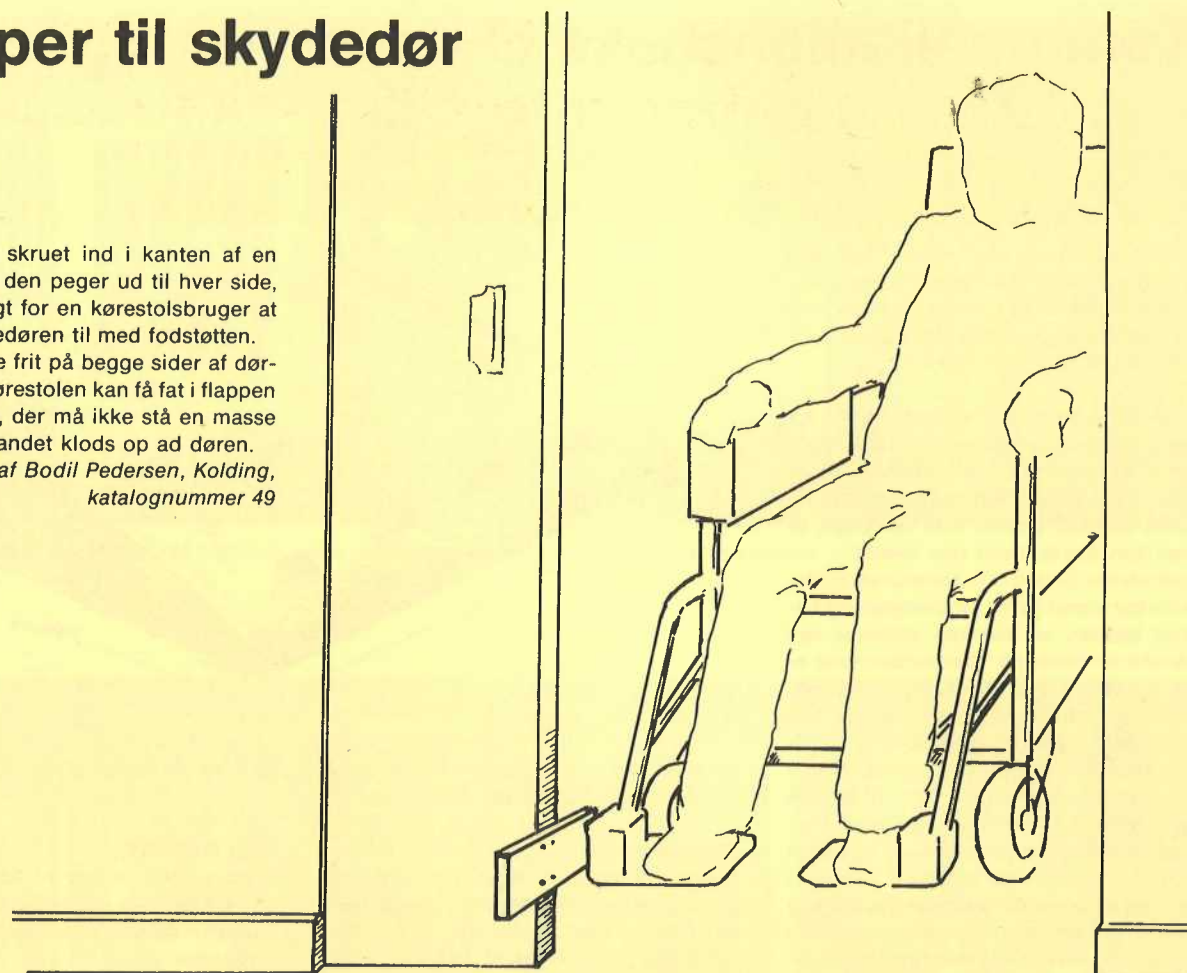

Risten passer lige til vasken og står fast og sikkert på bunden.

Flapper til skydedør

En stålplade skrues ind i kanten af en skydedør, så den peger ud til hver side, gør det muligt for en kørestolsbruger at skubbe skydedøren til med fodstøtten. Der skal være frit på begge sider af dørkarmen, så kørestolen kan få fat i flappen – det vil sige, der må ikke stå en masse møbler eller andet klods op ad døren.

Indsendt af Bodil Pedersen, Kolding, katalognummer 49

Universal kørestol

Ideen til denne kørestol fik indsenderen, ved at iagttage to kørestolsbrugende familiemedlemmer. De sad som andre kørestolsbrugere i den samme stilling fra morgen til aften.

Kørestolen er konstrueret, så sæden kan sænkes ned i almindelig lænestolshøjde, så den handicappede ikke skal sidde og trone, mens resten af selskabet hygger

sig omkring det lave sofabord. Samtidig med at sædet sænkes, glider fodstøtten fremad, så afstanden mellem sæde og fodstøtte er den samme. Det giver også en anden siddestilling, når benene på den måde strækkes ud, og det er samtidig gavnligt for blodcirkulationen. At siddestillingen kan ændres vil også kunne virke forebyggende mod siddesår. Indsenderen gør samtidig opmærksom

på, at mange kørestole er så høje, at den handicappede næsten ikke kan se ud af vinduerne i kørestolsbusserne – her vil det også være en fordel at sædet kan sænkes.

Stolen er fremstillet med mekanisk og manuel betjening, men vil også kunne laves hydraulisk og elektrisk.

Indsendt af Georg Winther, Randers, katalognummer 57

Kørestolen ses først i normalposition, dernæst er sædet sænket og endelig er ryggen lænet tilbage og fodstøtterne skudt frem.

Liste over bidrag-ydere til konkurrencen

1. Idé om indstilleligt bestik, hvor skaffet kan skrues af. Niels Jørgen Pedersen, Sct. Annagade 31, 1. 8000 Århus C.
2. Sofabord med el-ur under glasbordpladen. Valdemar Hansen, Nørgårdsvej 3, Værum, 8900 Randers.
3. ★Køreposer. Slag. Køremodul til kontor stol. ERGOTEC. Hjælpe midler Næstved Aps, Krømlingevej 10, 4731 Brandelev.
4. ★Lancering af Sinclair ZXL81 Data-mat som hjælpemiddel. Edmund W. Hansen, Tyge Røthes Vej 38, 5230 Odense M.
5. En række forslag til løsning af fysiske barrierer som niveauforskelle, indstigning i busser, elevatorer, rul-lende trapper m.m. Bjarne Jensen, Kongsgårdsvej 24, 8260 Viby J.
6. ★Cykelstol med fodpedaler. Sidepu-de til kørestol. Annette Kildeberg, Æblevænget 33, 2760 Måløv.
7. Nyt ti-fingersystem til maskinskrive-re. Eva Kaas, Strandvejen 227, 1. 15, 2942 Skodsborg.
8. Hvordan en varevogn kan special-indrettes til en kørestolsbruger. Ar-ne Johansen, Ole Langes Vej 7, 9460 Brovst.
9. Idé om badekar med låge. Benny Hestehave. Klokkens Kvarter 88, 5220 Odense SØ.
10. ★Idé om tissesystem til kvinder. Fati-ma Kamal, Vesterbro Torv 10, 3, 8000 Århus C.
11. ★Idé om spisebestik for folk, der ry-ster på hænderne. Bodil Johansen, Godthåbsvænget 31, 2000 Køben-havn F. og Birgit Mejdahl, Odense-vej 22, Himmelev, 4000 Roskilde.
12. Idé om rullesele til psykiatriske kø-restolsbrugere. Ole Sørensen, Stenbækvej 17, 8220 Brabrand.
13. Forslag til handicapvenlig indret-ning af togvogne. Tove Hansen, Ørritslevvej 56, 5471 Sønderød.
14. ★Kateterposeholder. Ingrid Peder-sen, Smålyngen 17, 2770 Kastrup.
15. ★Sammenklappelig kamforlænger. Fateh Singh, Enghaven 9, 4230 Skælskør.
16. ★Miniature vibrator til alarmering af døve. Per Rubak, Rosenparken 46, 9240 Nibe.
17. Holder til skåle til montering på kø-restolsarm lænet. Skærebærdt, der passer til skålholderen. Bakke til kørestol. Vippekni. Thermovippe-kande. Karen Kristine Dyrbye, Sct. Pauls Kirkeplads 19, 2.tv. 8000 Århus C.
18. ★Cigaret tænder for folk med svage håndmuskler. Dobbeltklips til ser-viet. Svingbar styreboks på elek-trisk kørestol, holder til lommereg-ner, øloplukker for én-håndet med nedsat muskelkraft. Svend E. Pe-dersen, Tinghøjvej 42, 6. 2860 Sø-borg.
19. ★Elektrisk drevet patientvender til montering på senge. Chr. Buus Pe-dersen, Liselund 31, 9000 Ålborg.
20. ★Luftpudeseng for brandsårspatien-ter. Indstilleligt gangapparat. Kjeld Lolby, Vibøgevej 2, 6474 Skovby.
21. ★Idébog for psykotiske/åndssvage børn. Gugu Kristoffersen, Høyens-gade 27, 2100 København Ø.
22. ★Fast WC-kæde indsats. E. Kristof-fersen, Høyensgade 27, 2100 Kø-benhavn Ø.
23. ★Snore-træk til at betjene radio og båndoptager. Kæde til at aktivere start- og optagerknap på båndop-tageren på en gang. Spisekarrusel til personer, der ikke kan nå så langt. Bordplade i skuffe, hvis køk-kenbordet er for højt for kørestols-brugeren. Vippearms, der gør det nemmere at ramme f.eks. en eleva-torknap for folk, der ryster på hæn-derne. Tragt der gør det nemmere at ramme nøglehullet. Holder til øl-flaske lavet af et stykke nedløbsrør. Bordpladeforhøjer. Kaj Thomsen, Rugbjerg 15, 2670 Greve Strand.
24. Ønskeliste for handicappede. K. Dahl Kristensen, Fladhøjvej 81, 9620 Aalestrup.
25. Anordning til at fastholde syltetøjs-glas, skåle m.v. Ebbe Bach, Skjern-vej 8, 6920 Videbæk.
26. ★Bænk til badeværelse til folk, der ik-ke kan stå frit i længere tid. N.E. Si-monsen, Granvej 11, Hviding, 6760 Ribe.
27. Lille pose til at opbevare støttebind, elastikbind m.m. under vask. Aud Johansen, Nordmarksvej 101, 1. 2770 Kastrup.
28. Skammel med bærestang. Løsning mod liggesår: fyld varmt vand i en luftmadras. Torben Larsen, Vejen-brødvej 36, 2980 Kokkedal.
29. Ønsker om morskabsautomater op-stillet på plejehjem, frivillig arbejds-kraft til at aflaste personalet på ple-jehjem, og et indstilleligt vaske-skjold til brug når kørestolsbrugere skal have vasket håret. K. Siewert-sen, Arstrupvej 13, 6780 Skærbæk.
30. ★Lydisoleret stomi-pose. Mie Lund Hansen, Samsøgade 20, 2, 8000 Århus C.
31. ★Stå-strækkeapparat for bl.a. folk med muskelsvind. Rasmus Dahl, Gøteborg Alle 14, blok 6A, 8200 Århus N.
32. »Skildpaddeskjold« som erstatning for almindeligt korset for folk med højtsiddende bryst og/eller astma. Motordrevet sengeløfter til aflast-ning af portørers rygge. D. Fuchs og Aase Andersen, Fysiurgisk Afdel-ing, Centralsygehuset Slagelse, 4200 Slagelse.
33. ★Kommunikationsboks til talehandi-cappede, der har for svage hænder til at lære tegnsprog. Jens Mikkelsen, Stubbe Søvej 5A, 8400 Ebel-toft.
34. ★Forbedring af allerede markedsfør-te gangstativer til svært handicap-pede. Indstillelig klappvogn med vol-vo autostol. Anna Stentoft, Fodby-gade 36, Fodby, 4700 Næstved.
35. ★Lang beskærsaks til haveglade kørestolsbrugere. Kørestol, der kan indstilles i hvilestilling. Birgit Ras-mussen, Åsumvej 307, 5240 Odense NØ.
36. Ske for folk, der ryster på hænderne – kan også bruges som madeske for folk med spisevægning. Ole Søren-sen, Stenbækvej 17, 8220 Brabrand.
37. ★Kombination af bon-a-pied og dre-skive når handicappede skal fra en stol til en anden. Karin Heinrich, Thorkildsvej 1, st.th., 9990 Skagen.
38. ★Rist-indsats til køkkenvask til brug ved hårvask. Bodil Hanna Nør-gaard, Falen 53B, 5000 Odense C.
39. Specialsyet toilettaske for stomi-opererede. Birthe Højbjerg, Vester-gade 90, 9320 Hjørring.
40. Alarmsystem for privatboliger – be-står af et elektrisk følesystem under gulvtæppet. Jan Aagaard, Herning-vej 7, lej. 64, 9220 Ålborg Øst. m.fl.
41. ★Ophæng til barbermaskine og spejl til personer, der ikke selv kan bruge hænder eller arme. Motor til at trække gardinet for og fra. Jørgen Damsholt, Jonstrupvang, Chr. Hauchsalle 11, 2750 Ballerup.
42. Forslag til fastgørelse af kørestoler i offentlige transportmidler (mini-busser, Falckbiler, bybusser, tog). P. Michael Høneche, Dr. Margrethes-vej 29, 4.tv., 8200 Århus N.
43. Stirex selvåbnende sakse som hjæl-

Liste over bidragydere fortsat fra side 15.

- pemiddel. Tage Nyholm, Enebærhaven 83, 2620 Albertslund.
44. Forbedring af håndtagene på gangbuk. Karen Eriksen, Kulsvej 52, 2800 Lyngby.
45. ★Taskekrog til montering på gangstøtte og kørestol. Anders Møller, Jagtvej 4, Læsten, 8900 Randers.
46. Dreje- og vippeskive til fjernsyn. Robert Jacobsen, Ringstedgade 221, 4700 Næstved.
47. Benskiner med »snaplås« så fodbeklædningen nemt kan skiftes. Bent Samson Carlsen, Sjølundsparken 67, 3150 Hellebæk.
48. Billigt vippeleje bestående af en ribbe og en træplade. Stina Raavig, Præstegårdsvej 58, 8320 Mårslet.
49. ★Flap til skydedøre. Kort slag med indvendige lommer til kørestolsbrugere. Benpose til kørestolsbrugere. Anretterstativ som bordforhøjer. Kløpind til at rette på frisuren og nå ting, der er uden for rækkevidde. Bodil Pedersen, Almindingen 16, 6000 Kolding.
50. Kortholder. Carl Christiansen, Windelsvej 81, 5000 Odense C.
51. Uoptrækker. To rundstokke og en snor til at løfte benene op på f.eks. en skammel. Ruth Kofoed, Kongestien 27, 2830 Virum.
52. ★Lille tap, der slår benstøtten på en el-stol op. Helle Halm, Bystævneparken 21, 206, 2700 Brønshøj.
53. Forslag til højdeindstilling af kørestolssæde. Erik Jacobsen, Halfdanskvænget 1, 5210 Odense N.V.
54. Hyldekskab med elektrisk hejs og sænkning af hylderne. Gunnar Langaard, Hovseterveien 68 A, Oslo 7, Norge.
55. ★Servietring som hjælpemiddel til at holde på en gaffel. Karsten Blokker, Pieter Aertszaan 14 a, 2102 CH Heenstede, Holland.

Haveredskaber, som kan monteres på en stok. Katalognummer 57.

Ved hjælp af en servietring kan indsenderen, der har muskelsvind, selv holde på en gaffel. Katalognummer 55.

56. ★Stol/vogn til brug ved havearbejde. Krykker med stålspigge til brug i glat føre. Jens Finderup Schmidt, »Bakkehuset«, Kvembjergervej 17, 6900 Skjern.
57. ★Stok til påmontering af haveredskaber. Kørestol, der kan sænkes til lænestolshøjde. Georg Winther, Bøsbrovej 89, 8900 Randers.
58. Vendeseng. Arve Eskelund, Omre, 4890 Grimstad. Norge.
59. ★Idé til hvordan kørestolsbrugere kan klare trapper. Karen Marie Zinok, Engårdsgade 38 B, 2. sal th., Kærby, 9000 Ålborg.
60. Gribetang af træ. Kaj Rasmussen, Torvegade 47, 5, 1400 København K.
61. Rundstok med krog og magnet til at samle ting op fra gulvet m.m. Ellen Hansen, Borgergade 28, 8700 Horsens.
62. Idé om luftpude-system i skoene til at lindre belastede fødder. Idé om fingertut til at holde tommelfingeren stiv. Idé om knæ-beskyttere i slidstærkt og vaskbart materiale, der kan tages af og på ved hjælp af en kraftig lynlås. Ella Krogh, Ulumsvej 30, 2700 Kastrup.
63. Afdækker af checks, så blinde selv kan udfylde dem. Jonna Andersen, Vestergade 11, 9240 Nibe.
64. Idé om teleskoparm til at samle ting op fra gulvet. Finn Andersen, Tørringvej 43, Tørring, 8983 Gjerlev.
65. Skruestik til køkkenbord til fastspænding af ting som gryder, skåle, syltetøjsglas. Bent-Ole Kristensen, Brammerlevsvej 19, Oddense, 7861 Balling.
66. Let transportabel benstøtte, der kan skilles ad. Lise Gudmand Pedersen, Stolbergsvej 9, 2970 Hørsholm.
67. ★Barneseng til gangbesværede forældre. Birthe Brejner, Konghøjvej 13, Vile, 7870 Roslev.
68. Plastikhængsel. Poul Grønhøj Andersen, Stovbakken 36, Bøjen, 8544 Pr. Mørke.
69. Forbedring af skærekasse til brød, pølse o.lign. Thorkild Præst Hansen, Hovedgade 14, 8544 Lime.
70. ★Idé om spadegreb til gangstativer. Sammenklappeligt strygebrædt. Pegepind til isætning af papir i skrivemaskinen. Søren Mikkelsen, Miltonsvej 14, 8270 Højbjerg.

De med ★ mærkede ideer er blevet præmieret.

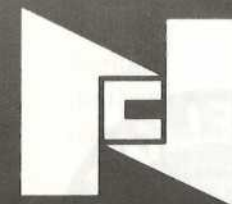
**Egmont H. Petersens
Fond har givet
økonomisk støtte
til hjælpemiddel-
idékonkurrencen
og til tillæg.**

ORTOPEDIA

elektronisk kørestol 904

med omfattende sikkerheds udstyr

bl.a. »dødmandsbremse«

N.C. NIELSEN

SDR. RINGVEJ 39 - 2600 GLOSTRUP - TLF.: (02) 45 67 00
MUSLINGEVEJ 36 - 8250 EGA - TLF.: (06) 22 69 00

Om udmåling af hjælp efter bistandsloven til fysisk handicappedes aflønning af hjælpere

Den sociale ankestyrelse har givet en klient fra Århus Kommune medhold i, at pågældendes hjælperbehov kunne udmåles efter bestemmelserne i § 48 stk. 2. Den konkrete ankesag har givet Århus Kommune mulighed for at forbedre den fysisk handicappedes hjælpesituation ret så radikalt, idet personer med et hjælpebehov, der rækker ud over 80 timer om ugen, nu kan komme ind under § 48 stk. 2 og dermed få økonomisk dækning for det reelle hjælpebehov.

Vi forklarer her i det følgende, hvordan § 48 stk. 2 i Bistandsloven nu kan afløse § 56.

Bistandslovens §§ 48, stk. 2 og 56 giver mulighed for aflønning af hjælpere i eget hjem, principielt således at klienten modtager et kontant beløb fra kommunen og herefter selv varetager administrationen. De to bestemmelser omfatter hhv. »merudgifter ved forsørgelse i eget hjem« og »hjælp til hushjælp«.

Umiddelbart kan der ikke foretages nogen afgrænsning, for så vidt angår konteringen af udgifterne til aflønning, idet der kan ydes sådanne kontante tilskud efter begge bestemmelser, mens § 48, stk. 2 giver mulighed for at dække yderligere merudgifter, dvs. sådanne udgifter som ikke udbetales som løn, men som er begrundet i den handicappedes situation.

Århus Kommune har hidtil hovedsagelig anvendt bistandslovens § 56 og har fastsat et serviceniveau, der svarer til summen af 80 timers hjemmehjælp efter skatratin 10 + tillæg m.v. pr. uge.

I forbindelse med en konkret sag, som blev anket til den sociale ankestyrelse, faldt der en afgørelse, som pålagde Århus Kommune også at udmåle et beløb, svarende til tillæg for arbejde uden for normal arbejdstid. Afgørelsen indeholdt også en fastlæggelse af, at udgangspunktet for udmålingen skal være overskønnen mellem Amtsrådsforeningen og Kvindeligt Arbejderforbund, og at skatratin 8 skal anvendes for normallønnen.

Dertil kommer, at den sociale ankestyrelse endvidere stadfæstede, at § 48, stk. 2 kan anvendes til udmåling af en størrelse, der ligger over det niveau, som Århus

Kommune havde fastlagt som maximum for anvendelse af § 56.

Omkring den konkrete sag er der dog en række individuelle forhold, som ikke umiddelbart gør afgørelsen præcedensskabende over for alle stærkt fysisk handicappede.

Dette understreges yderligere af, at der er en tilsyneladende modstrid mellem de to cirkulærer, hvor anvendelsen af § 48, stk. 2 omtales.

Socialministeriets cirkulære om kontant hjælp efter bistandsloven fastslår således i punkt 51:

»Personkredsen i § 48, stk. 2, omfatter alene personer over 18 år (voksne) og omfatter følgende grupper af personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap: Andssvage, epileptikere, vanføre, herunder personer med respirationsinsufficiens, talelidende, blinde og svagtsynede samt døve og tunghøre, jfr. socialministeriets bekendtgørelse nr. 277 af 19. juni 1979 om afgrænsning af personkredsen efter bistandslovens § 48, stk. 2«.

Socialministeriets cirkulære om bistand efter bistandslovens afsnit I-VI til personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap fastslår imidlertid i punkt 37:

»Med udlægningen udvides personkredsen i § 48, stk. 2 til også at omfatte personer med vidtgående fysisk handicap som følge af respirationsinsufficiens af andre årsager end polio ...«

I punkt 38 gennemgås en række konkrete eksempler på anvendelsesområdet for § 48, og i forbindelse med plejebehov nævnes udelukkende respirationsinsufficiens.

Århus Kommunes Socialafdeling har imidlertid besluttet den fortolkning, at kontanthjælpscirkulæret som det mest vidtgående og det nyeste skal fastlægges som udgangspunkt for anvendelsen af § 48.

Man har endvidere fortolket de to cirkulærer under ét, således at den særlige fremhævelse af respirationsinsufficiens skal forstås som et eksempel, og at området ikke er udtømmende beskrevet med denne fremhævelse.

Det betyder, at der er fastlagt en fortolkning, således at den nævnte afgørelse fra den sociale ankestyrelse i virkeligheden bliver præcedensskabende, og der kan herefter ses bort fra fastlagte maximums-

grænser i bistandslovens § 56, - hvilket vil sige, at der kan ske en bedre imødekommelse af behov, som ingen vil bestride eksistensen af.

Konkret udmønter ændringen sig således, at bistandslovens § 48, stk. 2 fremover vil gå forud for § 56, og sidstnævnte § vil kun undtagelsesvis finde anvendelse. I disse tilfælde vil anvendelsesformerne være over for andre end stærkt fysisk handicappede, men f.eks. hvor kommunen af geografiske grunde ikke ser sig i stand til at opfylde sin forpligtelse til at yde praktisk bistand i hjemmet efter de almindelige regler.

De enkelte klienter vil modtage en bevilgning efter § 48, stk. 2 efter en afholdt konference, der fastlægger det individuelle behov for et år ad gangen. Såfremt behovet ændrer sig væsentligt, kan der ske ændringer inden for et år. Principielt skal hver enkelt klient deltage i en konference én gang om året. Der vil dog forekomme tilfælde, hvor det vil være utvivlsomt, at tilstanden er så stationær, at der ikke vil være behov for en grundig gennemgang hvert år, men kun en almindelig snak om den daglige situation.

Hver enkelt klient udmåles til et kontantbeløb. Til hjælp i denne udmåling foretages en mellemregning, hvori indgår et antal timer til forskellig takst, alt efter om det er normaltimer, aften/nattetimer, weekendtimer og rådighedstimer.

Samtidig er der sket en forøgelse i antallet af klienter fra 21 til 35 på et år. Dette har ført til mere end en fordobling af kommunens udgifter til aflønning af medhjælp i eget hjem. Der er søgt en tillægsbevilgning, og der blev ikke i byrådet rejst indvendinger mod denne klientgruppe.

For 1983 er der søgt et beløb, så der er plads til at fastholde det nuværende niveau.

Får nu løn i hele arbejdstiden

Tidligere fik Evald Krogs hjælpere kun løn for en del af den tid, de arbejdede hos ham. Han havde nemlig kun en bevilgning på 90 timer om ugen, men hjælperne arbejdede reelt tilsammen i 168 timer om ugen dvs. 24 timer i alle ugens syv dage. Men den konkrete nye fortolkning af bistandsloven §§ 48 stk. 2 og 56, som omtalt i artiklen på side 14, har betydet en markant forbedring, så Evald Krog nu har fået bevilget løn til 168 timers hjælp om ugen.

Han fortæller, at der i det hele taget er sket en vis udvikling, siden han i 1969 flyttede fra plejehjem. Da fik han bevilget 360 kroner om ugen i personligt tillæg. Han ansatte en hjælper, som fik 800 kroner og kost og logi, og som faktisk stod til rådighed alle døgnets timer.

- Filantropien fortsatte lystigt op gennem 70'erne, fortæller Evald Krog, der senere ansatte fire hjælpere ad gangen, som på skift arbejder i et døgn ad gangen:

- Langsomt blev mine hjælpertimer sat op, og i de sidste fire år har jeg fået hjælp til at aflønne mine hjælpere for 90 timer om ugen, men de arbejdede tilsammen i 168 timer om ugen. Fra den 7. juni 1982

får jeg 168 timers hjælp, og samtidig har jeg bevaret mit plejetillæg, fordi man skønner at ekstra udgifterne på grund af mit handicap i min hverdag er af et sådant omfang, at mit eksistensgrundlag ville bortfalde, hvis man barberede i plejetillægget, siger Evald Krog.

Julemærke

Der er ganske vist et godt stykke tid til, vi igen skal til at sende julehilsener til hinanden, men Århus Y's Mens's Club Nordstjernen er allerede i fuld gang med at planlægge salg af et julemærke.

Overskuddet af salget tilfalder dels Muskelsvindfonden og dels pastor Lars Mandrups missionsarbejde i Madagascar.

Til dette års julemærke har Mads Stage tegnet to forskellige motiver fra den gamle by i Århus.

Nordstjernen er en Y's Men's Club i Århus Nord. Den er tilknyttet de internatio-

nale Y's Men's klubber og er en støtteklub for kristent ungdomsarbejde og humanitære formål.

Muskelsvindfonden vil bruge pengene fra Y's Men's Club til indkøb af et såkaldt Myometer. Det bruges til måling af kraften hos folk med meget ringe muskelkraft. Et Myometer er en stor hjælp i terapeuternes arbejde, fordi det kan registrere selv meget små ændringer i muskelkraften, og det er derfor værdifuldt til planlægning af tidspunktet for boligændringer, ved valg af hjælpemidler og når effekten af forskellige behandlingsmetoder skal måles.

Vi vil i næste nummer vende tilbage til, hvordan julemærket kan bestilles.

Vintertræf for unge

Der er vintertræf for unge mellem 17 og 25 år på Pindstrup Centret fra fredag den 29. oktober til søndag middag den 31. oktober.

Opholdet, der både er åbent for handicappede og ikke-handicappede, koster 150 kr. Der bliver aktiviteter i løbet af weekenden som linoliumstryk, støbning af lys, emaljarbejde, træarbejde, maling, tegning og andre kreative sysler. Yderligere oplysninger på tlf. 06-396111.

U.B.-LET MAXI:

Den dansk producerede elektriske persontransporter for gangbesværede til udendørs brug i by og på land.

Køresikker og stabil i alt terræn.

Hastighed op til ca. 15 km/t.

Kan individuelt tilpasses brugeren efter dennes muligheder for betjening, eksempelvis med elektrisk styring.

Kontakt os venligst for en uforbindende demonstration eller tilsendelse af brochure.

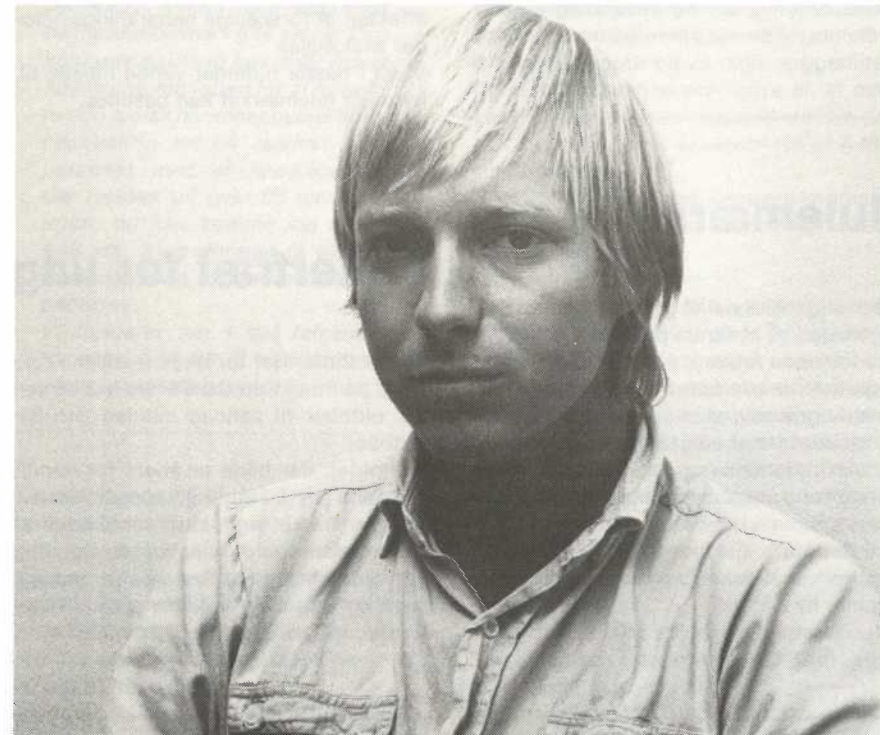
U.B.-LET ApS

Storhaven 8, 7100 Vejle
Tlf. 05-82 55 88, lokal 26
Giro nr. 148 67 72

Handicap og seksualitet

I denne artikel fortæller læge Niels Rasmussen om planerne om at oprette en rådgivningsklinik omkring handicap og seksualitet. Som led i forarbejdet blev der sidste efterår holdt et seminar for handicappede og ikke-handicappede, og i oktober 1982 holdes endnu et seminar, som både henvender sig til tidligere deltagere og nye interesserede.

Læge Niels Rasmussen tager aktivt del i planlægningen af en rådgivningsvirksomhed.

1981 blev udråbt til Internationalt Handicapår. Nu skulle verdens øjne drejes mod en »ny« minoritetsgruppe. Alle livsaspekter om det at være handicappet blev vendt og drejet. Selv de mest intime sider af tilværelsen skulle offentligt frem, forstås vurderes og accepteres.

Temaet »handicap og seksualitet« blev igen taget op. Der fremkom diverse temanumre – som blev læst af ophavs-mændene og -kvinderne til disse. Selv fjernsynet omtalte, at personer med fysiske handicap kunne være attraktive som seksualpartnere.

Det er ikke første gang, man har beskæftiget sig med emnet handicap og seksualitet. Gunnel Enby var en af de første her i Norden, der gjorde opmærksom på, at en person, der afviger fra samfundets seksualideal, også har ret til at blive elsket. Siden er der på dansk fremkommet adskillige fortræffelige interview-undersøgelser, der har beskæftiget sig med handicappedes seksualliv eller mangel på samme.

En gruppe sundhedsarbejdere har beskæftiget sig med emnet »handicap og

seksualitet«, udarbejdet en rapport, bestået eksamen og så ..., ja så havde man bearbejdet det emne!

Er det det, der er ved at ske igen? Skal der igen snages i handicappedes seksualliv blot for at tilfredsstille »fagfolkene«?

Der er stadig et enormt behov for at fortælle alle os ikke-handicappede, at alle har seksuelle lyster/drifter, og at alle kan praktisere sex på en eller anden måde. Sex er ikke blot identisk med foreningen af to menneskers kønsorganer. Forleden dag diskuterede jeg emnet med en kollega. Vedkommende havde selvfølgelig lært, at vi alle er født med seksuelle drifter. I forbindelse med visse svært handicappede skulle man blot ikke berøre emnet. Det ville skabe alt for mange problemer. Taler man ikke om det, glemmer de det snart.

Målet er rådgivning

I efteråret 1981 opstod vores lille gruppe bestående af Jenny Moberg, socialrådgiver, Iben Palludan Karlstrup, socialrådgiver, Evald Krog, formand for Muskelsvindfonden og Niels Rasmussen, Læge.

Vi ønsker at tage hul på problemerne i forbindelse med handicappede og seksualitet. Vi håber at kunne klarlægge, hvilke problemer der er uafhængige af handicap/ikke-handicap, og hvilke problemer der fremstår som satellit-handicaps, og hvilke problemer der kan skyldes forhold ved det enkelte handicap. Vi vil arbejde ud fra den ide, at et problem ikke er en hindring, men et middel til at finde en løsning. Ved at få kendskab til forskellige seksuelle problemstillinger i forbindelse med det at have et handicap og endvidere få kendskab til, hvordan nogle personer helt konkret har løst problemerne, vil det kunne give den første spire til en rådgivningsvirksomhed i seksuelle problemer for fysisk handicappede – målet for vores gruppe.

Kropsterapi og gruppearbejde

Resultatet af gruppens arbejde har indtil videre konkret bestået i afholdelsen af et sex-seminar.

Vi forsøgte at bearbejde og få kendskab til holdninger i relation til handicap og sex. Under vejledning af en kropsterapeut tilstræbte vi at opnå et større kendskab til vores krop – lære at acceptere kroppen med alle dens begrænsninger og muligheder.

Vi arbejder i grupper på syv personer for at opnå den størst mulige tryghed og tilid. Alt det lykkedes på ingen måde. Alligevel blev forventningerne til seminaret indfriet.

Vi begik mange fejltagelser, og næste gang vil vi givetvis begå nogle nye fejl, men vi erfarede, at der er en enorm interesse for emnet, at vi alle har mange uløste, fortrængte seksuelle problemer, og at vi samlet besidder viden, erfaring og vilje til at løse nogle af disse. Derfor fortsætter vi, hvor vi slap og er i øjeblikket i gang med forberedelserne til det næste sex-seminar, der afholdes 8.-10. oktober i Ømbyen ved Mossø.

Målet er stadig at få startet en rådgivning omkring seksuelle problemer for fysisk handicappede.

For at kunne hjælpe andre til at løse deres seksuelle problemer er det en forudsætning, at man erkender sine egne. Derfor vil vi forsøge at tilrettelægge seminaret således, at hver især kommer til at arbejde sin egen seksualitet. Vi må hver især prøve at få afdækket og bearbejdet nogle af de skjulte fordomme i forbindelse med handicap og seksualitet. Det er ikke nok at lytte til andre og opnå en intellektuel forståelse, man må selv være en del af det.

Jeg håber, at vi i forbindelse med det næste seminar vil kunne få organiseret en begyndende rådgivningsvirksomhed.

Til sidst vil jeg appellere til alle med interesse for emnet om at skrive til: Handicapsex, c/o Muskelsvindfonden, Vestervang 41, 8000 Århus C.

Niels Rasmussen

Hjælperkursus i Århus

En gruppe af stærkt fysisk handicappede i Århus har i et års tid holdt jævnlige møder for at diskutere fælles forhold og problemer. En arbejdsgruppe på fem arrangerede i foråret et to-dages kursus på Pindstrup Centret. Heri deltog 33 handicappede og deres faste hjælpere. Århus Kommune betalte kurset.

To deltagere, Jenny Moberg og Helle Krabbe, fortæller her om forløbet.

Fredag aften stod der løfteteknik på programmet. Vi havde besøg af fysioterapeuterne Anne-Marie Kjær og Birgit Werge fra Muskelsvindfondens Vejlednings- og Behandlingscenter. Vi arbejdede forskellige teorier igennem, hvilket fremtvang mange spørgsmål og eksempler på, hvordan vi løfter.

Grundregler for løft

1. Gå tæt til byrden.
2. Stå rigtigt på fødderne (bred- eller gangstående)
3. Gå ned i knæ- og hofteled.
4. Fald frem med lige ryg (sikringsstilling)
5. Fat byrden og stræk op.
6. Drej ikke i ryggen, men på fødderne.
7. Piger: spænd bækkenbunden ved hvert løft.
8. Lad den, du skal løfte, hjælpe til selv så meget som muligt.

To ting, vi vist alle fik slået fast er, at man ikke må løfte med drejet ryg, samt at man skal have bøje knæ og ret ryg (brug benmusklerne noget mere).

Det var efter vores mening et meget nødvendigt punkt på programmet, og de to fysioterapeuter fra VB-centret forklarede det virkelig på en god og instruktiv måde. Næste dag var der oplæg fra tre hjælpere, hvoraf de to havde været hjælpere i et år, mens den tredje kun havde været i jobbet i en måned. Desuden var der oplæg fra to handicappede med forskellig baggrund. Den ene havde boet i egen bolig i 13 år og haft forskellige hjælpere, mens den anden kun havde boet i egen bolig i et år.

Under disse oplæg kom følgende punkter frem:

Forventninger til jobbet som hjælper? På lige fod med den handicappede. Ejerfornemmelse over for hjælperen. Hjælperens rolle, når den handicappede er på besøg hos sine venner eller på arbejde.

Forholdet til andre hjælpere. Herunder blev det nævnt, at møder mellem hjælpere, hvor man lægger arbejdsskema kan være en god støtte og give mulighed

for at drøfte eventuelle problemer. Forholdet til samlever/medboere. Hvornår vil samlever og den handicappede helst være alene?

Bedrevidende handicappede. Det kan bl.a. give sig udslag i en irritation over for hjælperen, som måske blot bundet i, at den handicappede har måttet skifte hjælper for tit, og er kørt trætt i at skulle »instruere« nye.

Hvordan ansættes en hjælper?

Det var nogle af spørgsmålene som blev lagt frem til diskussion. De blev også behandlet i de rollespil, som var på programmet senere på kurset.

Deltagerne blev delt op i grupper og fik nogle stikord til at bygge et rollespil op over.

Smilet kom frem under opførelserne, men mange ting kom også op til overfladen. Det gav nogle gode diskussioner i timerne bagefter.

Et rollespil om hjælperens rolle, når den handicappede er på besøg hos venner eller familie. Herunder blev hjælperens identitetsproblem behandlet. F.eks. når den handicappede snakker med vennerne, mens den »stakkels hjælper« står bagved og prøver på at blive set af vennerne, men bare bliver snakket til og om som en maskine.

Et andet spil handlede om den »bedrevidende hjælper og den bedrevidende handicappede«, hvor hjælperen bruger, hvad hun har lært om løfteteknik og for-

søger at tænke på sin arbejdsstilling. Den handicappede er meget villig til at begynde med, men protesterer alligevel over den nye teknik, når den indebærer at blive løftet i bukselinningen.

Søndag så vi TV-spillet »Knuder« og snakkede bagefter om, hvordan den handicappede oplever det, altid at være afhængig af hjælp.

På seminaret drog vi endvidere nytte af psykologen Ragner Gunnarson, der fortalte om vigtige elementer i situationer, hvor man giver eller modtager hjælp til/fra andre.

Ragner fremhævede gengældelsesforholdet, der understreger vigtigheden af både hjælperens og den handicappedes identitetsfølelse. Hvis ikke de to parter lytter til hinanden, men hele tiden taler forbi hinanden, bliver ingen af dem bekræftet som menneske, hvilket underminerer selvfølelsen.

Endvidere understregede Ragner, hvor vigtigt det er, at et menneske tror på, at det selv har noget, det kan give fra sig. Dette gælder uanset, om mennesket er handicappet eller ej. I denne sammenhæng skal det nævnes, at der naturligvis skal tages hensyn til de ressourcer, det enkelte individ har. Dette gælder især i situationer, hvor der stilles krav mennesker imellem.

Alt i alt en meget givtig weekend, og taget i betragtning at kurset var det første af sin art var det meget vellykket, og der var blandt deltagerne enighed om at følge weekenden op med flere kurser. Der blev også udtrykt den største tilfredshed med den velvilje, som var blevet udvist fra Århus Kommunes Social- og sundhedsforvaltning, som havde været med til at gøre dette kursus muligt.

Bent Mohr og brødrene Jørn og Svend Åge Sparrewath udgør tilsammen firmaet Ergo-dan, der netop har skrevet kontrakt med Muskelsvindfonden om udviklingen af en ny voksen-kørestol. Arbejdet er ganske langt fremme, og her studeres prototypen og tegningerne til en børnestol, som får mange lighedspunkter med voksenkørestolen. (Foto Annett Mohr Jensen)

Byfornyelse for alle

— Jo, vist har jeg en dejlig handicapøjelighed, men hvad hjælper det, når min ven Niels bor på tredje sal uden elevator?« Sådan lyder teksten til en lille tegning af en ung pige i kørestol som det svenske handicapidsskrift Reflex bragte i forbindelse med en artikel om byfornyelse.

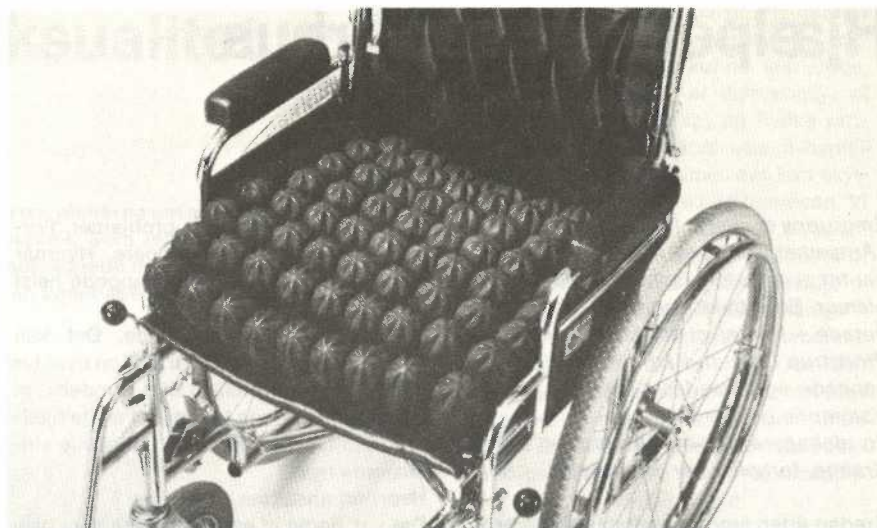
Der vil ske en væsentlig byfornyelse i de kommende år både i Danmark og i mange andre vesteuropæiske lande, og det er med at være på stikkerne og gøre byggherrer, arkitekter, offentlige myndigheder m.v. opmærksom på den enestående mulighed, der er til at indrette gamle utidssvarende boliger til hensigtsmæssige kvarterer for handicappede — og for alle andre.

Det skal gøres både for at handicappede kan blive i deres vante omgivelser eller blive integreret i vore ældre byområder og få en tilværelse i tæt tilknytning til andre befolkningsgrupper. Og ikke som i dag hvor bevægelseshæmmedes eneste mulighed er at flytte til nye og fremmede miljøer, hvor de tit ikke har de samme muligheder for et indholdsrigt liv.

Der blev sidste år udskrevet en arkitektkonkurrence med titlen »Handicapegnet byfornyelse — byfornyelse for alle«, af Boligudvalget for bevægelseshæmmede i samarbejde med Danske Arkitekters Landsforbund med økonomisk støtte fra Sparekassen SDS. Vinderprojektet vandt bl.a., fordi det viste, hvordan en lejlighed kunne gøres handicapegnet på forskellige kvalitetsniveauer afhængig af ejendommens egnethed og de økonomiske midler. F.eks. fra en beskeden forbedring af adgangsforholdene med en rampe til stuelejlighederne til en mere omfattende opsætning af altangange, sammenlægninger af lejligheder og opsætning af elevatorer.

Men det er ikke nok at tænke på boligen. Også udenomsforholdene må være i orden. Det gælder adgang til fællesfaciliteter i gården, nærbutikker, parkeringspladser, trafiksikkerhedsforhold m.m. Nu kan mange ting jo se vældig godt ud på en arkitekttegning, hvor husene kan pyntes med et par træer og nogle mennesker i afslappede stillinger. Men alligevel må det siges, at fælles for alle vinderprojekter er, at der er gjort rigtig meget ud af miljøet. Der er gjort plads til fællesrum med værksteder, mødelokaler, legeplads, udendørs boldbane. Alt sammen ting der vil være med til at gøre de gamle boligområder attraktive.

Søs

Gummipuden forebygger siddesår.

Luftpude til kørestol

— Puden fordeler trykket og tilpasser sig enhver form og siddestilling. Puden fremmer cirkulation i underhudsvævet, skriver forhandleren selv om en luftpude til kørestolssædet.

Puden består af en hel masse fleksible luftceller af neopren gummi. Med en pumpe, der følger med, skal man puste puden op, til den buer let, hvorefter man sætter sig tilrette. Derefter anbringer man hånden mellem sædet og puden med håndfladen opad, og åbner luftventilen, så luften kan slippe ud igen. Luftventilen skal lukkes, når afstanden mellem halefremspringet og pudens grundflade er en fingers tykkelse — ca. 12 mm.

Ved akutte siddesår kan man bøje nogle af luftcellerne væk ved hjælp af en almindelig elastik, så der ikke bliver noget pres på selve sårfladen. Alt i alt må puden betegnes som meget ukompliceret i brug, den vejer kun 1,5 kg og kan vaskes i hånden.

Madras forhindrer tryksår

De mange gange, muskelsvindramte skal vendes i løbet af natten, kan nu reduceres takket være en speciel madras som forhindrer liggesår.

Madrasen har med godt resultat været på prøve hos nogle af VB-centrets klienter, og terapeuterne nævner, at madrasen har følgende fordele:

Den vejer lidt, kan foldes sammen og er nem at håndtere. På den ene side har den et vandtæt betræk og på den anden side et bomulds-polyester betræk. Madrasen kan tåle at komme i vaskemaskine og tørretumbler.

Den er sammenlignet med luftkanalssy-

Muskelsvindfondens landsformand, Evald Krog, er bruger af luftpuden og siger om den:

— I forbindelse med et trafikuheld fik jeg et betydeligt vægttab og fik en del siddebesvær. Desuden fik jeg problemer med ryggen, og selv om jeg fik kørestolen polstret med puder, var det ikke i orden. Men efter jeg har fået luftpuden, har jeg ingen problemer haft overhovedet med at sidde. Den fordeler trykket efter, hvordan man er bygget, og den kan anbefales til alle, der har siddeproblemer. Prisen kan forekomme lidt pebret, siger Evald Krog, men tilføjer: — Eftersom man som kørestolsbruger tilbringer det meste af sit liv i siddende stilling, er det afgørende, hvordan det sker — og så bliver prisen ret uvedkommende.

Navn: Roho pude model 1R89

Mål: 38 x 43 cm, vægt: 1,5 kg

Pris: 1980,- excl. moms

Forhandler: APB Tecnic Aps, tlf. 02-94 22 22.

stemsmadrasen lydløs, og i forhold til en vandmadras er det nemmere at håndtere patienten f.eks. ved påklædning på denne madras. Den anbringes under lagnet som en rullemadras.

Endelig må prisen siges at være rimelig. Det er også muligt at få madrasen i en mindre størrelse beregnet til kørestole, eller faconskåret beregnet til at beskytte albuer eller hæle.

Navn: Spenco-madras.

Firma: N.C. Nielsen, tlf. 02-45 67 00.

Pris: 150 x 85 cm kst. 690 kr. excl. moms.

200 x 75 cm kst. 805 kr. excl. moms.

200 x 90 cm kst. 925 kr. excl. moms.

Forbruger-nyt

Stramaj med motorkraft

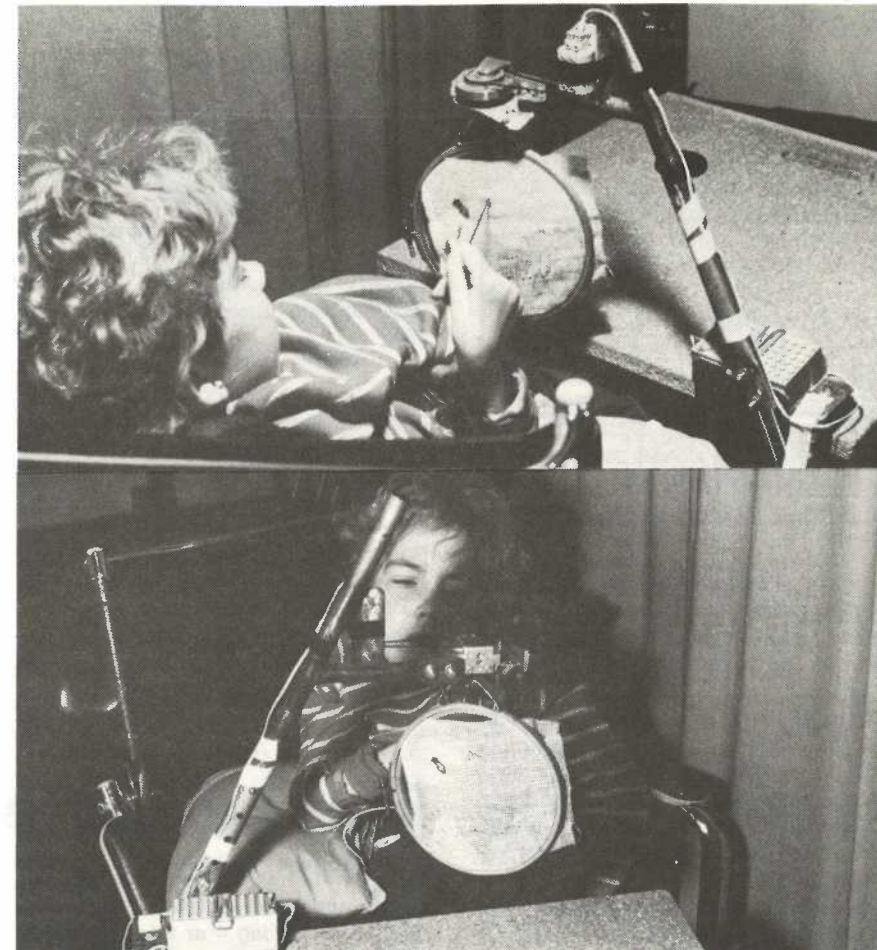
Man tager en stramajring, en Legomotor og nogle reservedele fra en gammel båndoptager, og så kan Katrine Bendstrup dyrke sin hobby: stramajbroderi. Legomotoren, der kører på batterier, giver strøm til reservedelene fra en båndoptager, der så får stramajringen til at dreje rundt. På grund af en stopper, det er såmænd bare et søm, kan stramajringen kun komme 180 grader rundt. Ved at aktivere Legomotoren drejes stramajringen igen 180 grader rundt og nålen kan stikkes den anden vej ind.

Katrine, der er 9 år og har muskelsvind, kan selv aktivere Legomotoren og sy uden hjælp. Hun har også lavet perlearbejde på systemet.

Hvis ideen blev videreudviklet, så op-hænget blev en smule kraftigere, kunne man også hænge f.eks. keramikting op i armen, som Katrine kunne dekorere. Måske kunne en videreudvikling også gøre designet en anelse smartere.

Hele ideen og udførelsen står Ove Kjær Vistoft for. Han er nabo til Katrine og hendes familie, og hans kone er Katrines hjælper.

Pris: ca. 100 kr. til legomotor og stramajring — resten er genbrugsting.

Katrine kan stikke nålen ind — aktivere motoren og dermed få vendt stramajringen — og derefter trække nålen ud på den anden side.

Sans din omverden

Ved et selskab, hvor alle snakker rundt om bordet, er det menneskelige øre alligevel i stand til at klare den vanskelige opgave, så vi er i stand til at høre, hvad vores sidemand siger til os, selv om det bliver sagt meget sagte.

På mange andre områder er de menneskelige sanser derimod ikke særlig udviklet, men »vi har de sanser, vi skal have«, og sådan er det også med dyr: muldværpen ser dårligt, men er fantastisk til at føle, flagermus kan ikke se, men orienterer sig ved hjælp af nogle skrig, de selv udstøder.

Det er nogle af de ting, en stor sanseudstilling på Zoologisk Museum i København beskæftiger sig med.

»Sans« hedder udstillingen, og den handler både om de forskellige sanser hos dyr og mennesker, og samtidig er den lavet, så de besøgende får brug for alle deres sanser, og ikke mindst så de besøgende, der mangler en sans, det være sig blinde, døve, bevægelseshæmmede m.v. også er i stand til at sanse udstillingen. De besøgende skal bruge de

sanser, de har, finde ud af hvordan deres handlinger virker på andre, og hvordan andres reaktioner indvirker på deres egne sanser.

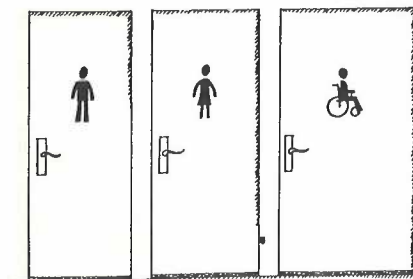
Udstillingen er altså i særlig grad indrettet, så handicappede kan få et stort udbytte af at besøge den. Og at Zoologisk Museum har ramt rigtigt med denne udstilling viste alene tallene efter den første udstillingsuge: 10.000 besøgende.

Egmont H. Petersens Fond har givet økonomisk støtte til udstillingen, der har åben dagligt fra kl. 10-17 — det næste par år.

Byen for alle

I et velment forsøg på at leve op til sit motto »Århus — byen for alle« har Turistbureauet i Århus udgivet en lille folder, som henvender sig til handicappede turister.

Blandt byens mange attraktioner er udvalgt de, som er særligt velegnede for bevægelseshæmmede at besøge. Det er steder som gågaderne, domkirken, det nye musikhus, Moesgård, Mindeparken, Brabrandstien og desuden anbefales en byrundtur med bus nr. 20.

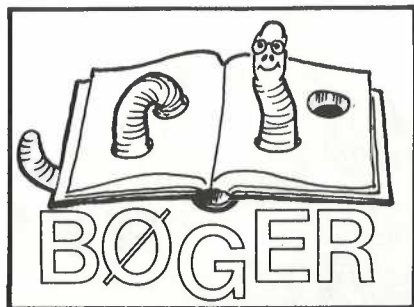

Det tredje køn

Ifølge skiltningen på toiletddøre er den menneskelige race blevet beriget med endnu et køn: Mænd, Damer og kørestolsbrugere.

Bogomtale:

Vort barn skal på sygehus

– Det er ikke forkert at græde. Barnet skal ikke være tappert og skjule sine følelser. Afled ikke barnet, men tal med det om det, som optager det.

Sådan lyder et af rådene i Lise Giødesens bog til forældre, hvis børn er blevet indlagt på sygehus. I lette og overskuelige afsnit gennemgår hun de mange faser, forældre og børn må igennem i forbindelse med børns sygdom og hospitalsindlæggelse.

Børn er ofte angst for at give udtryk for deres følelser under hospitalsophold. De tror, at de skal være artige og tapre for at komme hurtigere hjem. Derfor kan selve hospitalsopholdet forløbe problemfrit, men reaktionen kan så vise sig efter barnet er kommet hjem igen. Det kan få angstanfald, føle sig utrygt og hænge efter forældrene. Søvn-, spise- og toiletvaner kan forstyrres, og barnet kan blive plaget af mareridt.

Naturligvis kan en hospitalsindlæggelse også foregå uden problemer, men det kræver grundig forberedelse, jo ældre barn desto mere forberedelse, råder forfatteren.

Forberedelserne kan være bøger med billeder om emnet, leg og samtale. Man kan også tage barnet med på hospitalet på besøg, hvis den indlagte, man besøger, ikke lider af en alvorlig sygdom. Da de fleste hospitalsindlæggelser sker akut, og da næsten alle børn kommer ud for behandling eller en hospitalsindlæggelse, bør alle børn på et tidligt tidspunkt orienteres om hospital. Derfor er det også ulykkeligt, når forældre truer deres børn med hospital eller politi, hvis de ikke er artige, skriver Lise Giødesen. Børn opfatter mange ting helt anderledes end voksne, og de kan tage mange ting helt bogstaveligt. Når man f.eks. siger til et barn: »Jeg skal tage din temperatur, eller jeg skal tage et billede af dig«, så opfatter barnet det måske, som om man virkelig vil tage noget fra det. Ligesom de tror, at en stikpille eller et stiklag er noget, der stikker og gør ondt ... Mindre

børn forstår heller ikke ironi eller spøg, og slet ikke når de er bange. Bogen er en værdifuld hjælp til forældre. Den kan både bruges, inden barnet bliver sygt, men også når barnet skal indlægges kan man på en kort og overskuelig måde få råd og vejledning om, hvordan man skal forholde sig, der er bl.a. nogle nyttige huskesedler der siger, hvad man skal medbringe ved akut indlæggelse, og oversigter over, hvad lægen vil spørge om i forbindelse med indlæggelsen. Bogen er sat med store læsevenlige typer og den er illustreret med dejlige sort/hvide fotos taget af forfatteren selv. »Vort barn skal på sygehus – en vejledning for forældre« af Lise Giødesen. Gyldendal. 40 kroner, 79 sider.

Søs

Finske digte

Trösklar – (tærskler) – korte scener baseret på autentiske oplevelser fra handicappedes hverdag – er titlen på en lille fin bog, som er udgivet i Finland. Bogen er skrevet i en slags »knæk-prosa« eller som små korte sketches, og digtene er både gengivet på svensk og finsk. Forfatteren er Bo Carpelan, og de fine tegninger, som bogen er illustreret med, står Henrik Tikkanen for. Nedenstående digt om en blinde besøg på et apotek viser meget fint den stille humor, som går igen i de fleste digte.

Hän (Hon, Han)

Skötaren: – God dag!

Den blinde: – God dag!

Farmaceuten: – God dag!

(Högt:) Nå vad ska han ha?
S: – Vad ska du ha?
B: – Jag ska ha hostmedicin.
F: – Va ska han ha?
S: – Han ska ha hostmedicin.
F: – Ska han ha hostmedicin.
B: – Jag ska ha hostmedicin.
F: – Fråga honom hurudan hostmedicin han ska ha.
S: – Hurudan hostmedicin ska du ha?
B (halar fram recept):
– Jag ska ha den här hostmedicinen.
S: – Här är receptet.
F: – Ska han ta ut hela dosen?
S: – Ska du ta ut hela dosen?
B: – Jag ska ta ut hela dosen.
F: – Det är nog en väldigt stark medicin.
S: – Ska det kanske inte vara mera här?
B: – Det ska vara hela dosen.
F: – Ta honom hit i hörnat så har ni det lättare.
B: – Som julgranen.
S: – Vi tar hela dosen.
F: – Ett ögonblick! Ni kan sätta honom där så länge.
B: – Sätt mej där så länge.
(De sätter sig.) (Farmaceuten ut och in.)
F: – Lehto! Ert eller hans namn?
S: – Lehto, är det ditt namn?
B: – Jodå, det är mitt namn. Lehto.
F: – Det blir tjugoåtta mark.
S: – Det blir tjugoåtta mark.
B (tar fram sin plånbok, räknar):
– Här, tjugoåtta mark. Ge det åt henne.
S: – Här har hon. Tjugoåtta mark. Kan hon räkna? (Åt den blinda.)
Nur går hon till kassan för att växla. Nu kommer hon tillbaka med kvittor. Sådärja. Där han du kvittor.
(Till farmaceuten:) Hon har varit riktig duktig. Inte sant Lehto?
B: – Tack ska hon ha.
S: – Han tackar er.
B: – Adjö med henne.
S: – Adjö.
(Farmaceuten svarar inte. Snabb nedtoning.)

Bogen koster omkring kr. 100, og fås ved henvendelse til Muskelsvindfonden.

Undertegnede ønsker at blive medlem af Muskelsvindfonden:

Navn

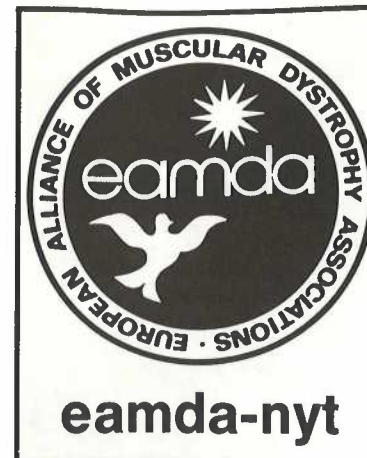
Gade/Vej

Husnr.

Postnr. By

Klip kuponen ud og send den til

Muskelsvindfonden
Vestervang 41
8000 Århus C

Generalforsamling

Den årlige generalforsamling i EAMDA, den europæiske samarbejdsorganisation, finder sted i Freiburg 1.-3. oktober. Fra Danmark deltager bl.a. med.dr. Ole Hein-Sørensen, Århus Kommunehospital, Anita Kruse og Kurt Larsen fra Københavns lokalgruppe, Birte Brejner fra myasthenigruppen, Evald Krog og Søs Kjeldsen fra sekretariatet. Desuden deltager EAMDAs præsident, den danske advokat Bruno Månsson. Evald Krog skal være formand for en workshop, der skal beskæftige sig med

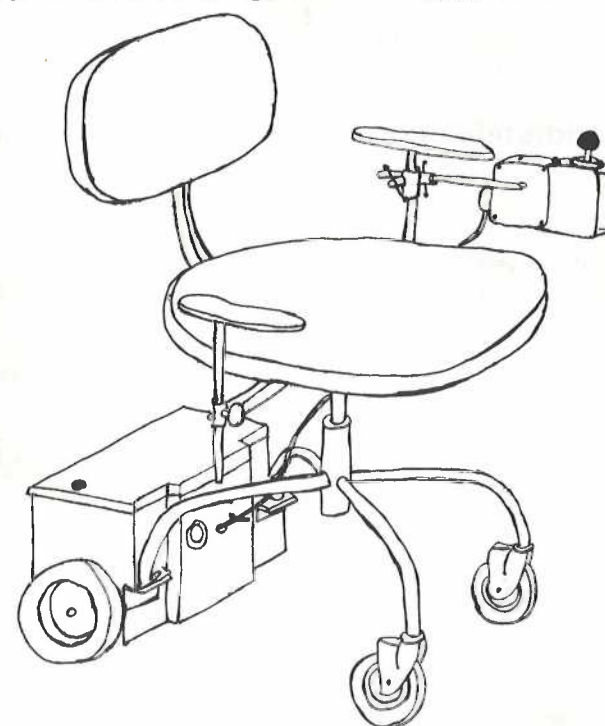
EAMDA's præsident advokat Bruno Månsson, København.

information og vejledning til folk med muskelsvind og deres familier – herunder skal man især diskutere de psykiske problemer. Der bliver i alt otte workshops, der skal behandle forskellige relevante emner, bl.a. myasthenia gravis, og et specielt for læger, der gennem deres arbejde har tæt kontakt til folk med en neuromuskulær sygdom.

Nordisk samarbejde

Der var norske, svenske og danske repræsentanter til et møde i Göteborg for de nordiske muskelsvindorganisationer. Den svenske NHR, Neurologisk Handikappades Riksförbund, var indbyder til mødet. Denne forening er organisation for en række sygdomsgrupper foruden muskelsvind, og varetager især de voksne handicappedes problemer, mens RBU, Riksförbundet för rörelsehindrade barn och ungdomar, – en anden svensk handicaporganisation varetager handicappede børns og deres forældres tarv. Disse to svenske foreninger er gamle og veletablerede. Begge modtager et millionbeløb i statsbidrag hvert år, har indtægter ved udlejningsejendomme og en stor medlemsskare, ligesom de ansatte på sekretariatene er statslønnede. Den norske Forening for Muskelsyke er endnu så ung, at den ikke har samlet det store medlemsgrundlag. I struktur ligner den meget Muskelsvindfonden. Uden at skulle konkurrere med EAMDA blev det besluttet at lave et formaliseret nordisk samarbejde bl.a. med et årligt møde. Blandt de emner, som det vil være givtigt at få behandlet på nordisk plan, er fysioterapi for voksne og respiration.

køremodul MJ3

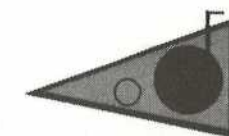
Køremodulsæt MJ 3 består af:
modulkasse med 2 hjul – 2 motorer
2 lucas batterier opladestik.
Lucas styrebox – Boss oplader

HUSK
Vi fører stadig køreposer
Parkaposer og slag i de gode
kvaliteter
til børn og voksne

Rekvirer brochurer

ERGOTEC

Hjælpemidler Næstved ApS
Krømlingevej 10 · DK-4731 Brandelev · Tlf. (03) 76 45 13

Københavnsgruppen på festival

Torsdag den 1. juli. Hvide skyer på en blå himmel, blæst og varm sol ind imellem. Fra alle verdenshjørner omtrent kommer tusindvis af mennesker – vandrende, cyklende, på motorcykler eller i biler. Samlingssted: Roskilde!

I løbet af de følgende dage indtil lukningen søndag den 4. juli har 55.000 mennesker – i næsten alle aldre – nået at besøge Roskilde Festivalen.

Midt i den kolde danske vinter nogle måneder forinden havde en projektgruppe under Københavns lokalgruppe fået ideen til, at Muskelsvindfonden skulle være med på festivalen i år. Her er der nemlig en handelsgade, hvor der sælges alverdens forskellige ting. Og efter mange breve og endnu flere telefonsamtaler lykkedes det da også at »få foden indenfor«.

Torsdag eftermiddag fyldte vi så boden, som velvilligt var udlånt af Kolding lokalgruppe, med varer, som om vi aldrig havde beskæftiget os med andet. Vi solgte helsekost og frugt og havde pænt besøg i løbet af festivalen.

Vi fik ikke det store overskud, som vi havde drømt om, men vi fik gjort opmærksom på Muskelsvindfondens eksistens og havde da også en ganske pæn indtjening.

Vor beliggenhed var ideel – tæt på den store Canopy-scene, hvor alle kommer forbi. Men vore naboer var store og rutinerede – Jysk Stor-Kollektiv og godset Svanholm.

Vi har imidlertid ikke tabt modet. Helsekost-ideen, (som vel i øvrigt ikke ligger så fjernt fra muskelsvind), tror vi stadig på, men varme retter og drikkevarer ville give os sælge bedre. Det vil imidlertid også kræve betydeligt flere ressourcer – både hvad angår arbejdstid, antal mennesker og økonomisk investering.

Da vi søndag nat godt træt pakkede sammen og kørte varelageret bort, havde vi lært meget – bl.a. at det er værd at være med næste år igen.

Og i disse år, hvor antallet af musikfestivaler i Danmark er større end nogen sinde, er det måske en idé, der kunne arbejdes videre med andre steder i landet. Vi er i gang med at samle vore erfaringer, således at man ikke behøver at starte helt på bar bund en anden gang.

En stor tak til dem, der gav en hånd med

Københavns Lokalgruppe solgte helsekost og frugter på dette års Roskilde Festival. (Foto Kurt Larsen)

ved projektet. Vi håber, at mange flere vil være med til næste år og hører meget gerne fra interesserede. Kontakt da Manja (02-383860), Anne og Bent (02-363928) eller Anita og Kurt (02-734711).

På projektgruppens vegne
Anita Kruse

Næstved

Lokalgruppen i Næstved har i den varme sommertid arrangeret tre tombolaer. Næstved, Ringsted og Vordingborg har hver i tre dage haft besøg af tombolaen og det samlede overskud blev på 19.000 kroner.

Gruppen forsøgte også at få lokale til at bemande tombolaen for muligvis ad den

vej at udvide kredsen af aktive medlemmer. Men det lå desværre lidt tungt, for som Karen Henriksen fra gruppen siger: – Når folk har ferie, vil de ikke arbejde, og når de ikke har ferie, så skal de på arbejde, så det må være manglende interesse. Næstved gruppen arrangerer bankospil i Everdrup Forsamlingshus den 5. december for medlemmer og pårørende.

Kontaktudvalgsweekend

Der holdes halvårligt kontaktudvalgsmøde den 24.-26. september for repræsentanter fra lokal- og interessegrupper. Mødet foregår i annekset til Egmont Højskolen i Hou. Blandt de emner, der skal diskuteres er planlægning for 1983.

Muskelsvindfondens oplysningsafdeling tilbyder:

Video-bånd (U-matic) om Muskelsvindfonden og VB-centrets arbejde (leje)	kr. 100,00
Keld har Muskelsvind – en lysbilledserie om en handicappet drengs hverdag – beregnet for børn	kr. 250,00
T-shirt, kortærmet hvid med rødt tryk, str. M + L	kr. 30,00
Arnoldi-plakat (lille)	kr. 150,00
Arnoldi-plakat (stor)	kr. 250,00
Arnoldi-plakat (stor, signeret)	kr. 500,00
Totalbehandlingsbogen (på engelsk)	kr. 115,00
Y. Rideau: „Outlines of Muscular Dystrophy“	kr. 110,00
Klistermærker – Støt Muskelsvindfonden	kr. 2,00
Klistermærker: »Muskelsvind – Ja tak«	kr. 5,00
Plancheudstilling (leje)	kr. 150,00
Desuden fås ved henvendelse:	
Folder om Muskelsvindfonden	
Folder om Muskelsvindfondens Vejlednings- og Behandlingscenter	
Folder om Myasthenia Gravis	
Folder om »Keld har muskelsvind« – en lysbilledserie	
Årsberetning for 1981	
Streamer til bilruden	
EAMDA-booklet no. 4 (på engelsk)	
Myasthenia Gravis – kompendium (lånes)	

Vil du deltage i lokalgruppens arbejde kontakt da en af følgende personer:

Ålborg:

Gordon Thøgersen
Skodsborgvej 110
9270 Klarup
Tlf. 08-31 88 06

Kolding:

Peder Pedersen
Almindingen 16
6000 Kolding
Tlf. 05-52 89 68

København:

Frantz Neumann
Knud Anchersvej 78 B
2610 Rødovre
Tlf. 01-70 94 41

Århus:

Marianne Normann Jensen
Studsgade 40,3.
8000 Århus C
Tlf. 06-19 43 41

Næstved:

Karen Henriksen
Størtingevej 24
Størtinge
4731 Brandelev
Tlf. 03-76 42 68

Myasthenia Gravis:

Birte Brejner
Kongehøjvej 13
Vile
7870 Roslev
Tlf. 07-73 16 79

Lyntog med handicapkupé

Der er både tænkt på bevægelseshæmmede og allergikere ved udviklingen af DSBs nye lyntog.

Lyntoget kører fra København hver morgen kl. 9.10 og ankommer til Århus kl. 13.35. Derefter kører det tilbage med afgang fra Århus kl. 16.35 og ankomst København kl. 20.57.

Ved indgangene er der brede trapper og gode gribestænger, hvad især ældre og bevægelseshæmmede vil hilse med glæde. Desuden er der i en af dørene indsat en lift, der kan løfte op til 300 kg. Liften består af en løfteplade, der normalt skubbes ind under vogngulvet. Når liften skal anvendes trækkes løftepladen frem, og fastgøres i en gribearm, hvorefter løftepladen kan sænkes ned på perronen. Kørestolen kører hen på pladen og løftes op.

Hele processen, fra klargøring af liften til liften igen er placeret under vogngulvet, tager under to minutter, så det er snildt. Af hensyn til kørestolsbrugere har den ene ende af vognen en bredere gang, der fører til handicaptoliet og den særlige kupé beregnet til kørestolsbrugere.

Toilettet, der også har puslebord til brug

for rejsende med småbørn, er desuden indrettet med toilet og vaskekumme som kan bruges af kørestolsbrugere. Vasken sidder lavt og fodtrykskontakten til vandet er erstattet af en trykknop placeret lige over vasken.

I den specielt indrettede kupé er der fire løse stole, der kan fjernes, hvis kørestolsbrugeren ønsker at sidde i sin egen kørestol under rejsen. Kørestolen kan ved hjælp af beslag fastgøres til gulv og væg, og der er sikkerhedsseler, som den rejsende kan tage om sig.

Pladserne i handicapkupeen kan ikke reserveres ved almindelig pladsbestilling, derimod skal de, som det er tilfældet i dag, når handicappede har brug for assistance under rejsen, ske til de telefonnumre, der er anført i køreplanen og i brochuren »Praktiske oplysninger for bevægelseshæmmede« som fås på DSB-stationer.

Der vil i starten af brugen af det nye lyntog blive foretaget spørgeskemaundersøgelser og interviews, så DSB kan få indtryk af passagerernes mening om det nye tog, med henblik på evt. ændringer inden der indsættes flere lyntog af samme type.

Her ligger nogle timers bøv! og besvær.

Få hellere en Plankonto

SPAREKASSEN **sds**

BEC el-kørestol

Kørestolen er forsynet med håndtag på ryglænet for hjælper.

BEC 17 er en baghjulstrukket kørestol, der fås i 2 bredder.

Modellerne har en totalbredde på kun 51 cm og 56 cm hertil en sædebredde på 40 cm og 45 cm

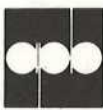
Stolen foldes let sammen uden brug af værktøj.

Massive gummiringe

Vægt uden batteri 22 kg.
Totalvægt incl. batteri 36 kg.

Indstillelige fodstøtter.

De er altid velkommen til at kontakte os for yderligere oplysninger.

 BOTVED
PLEJEUDSTYR

APB TECNIC ApS · HERLEV HOVEDGADE 205 · 2730 HERLEV · TELEFON (02) 94 22 22